

EX LIBRIS
ILLVSTRISSIMI VIRI,
DN. DAN. LVDOLPHI,
LIB. BAR. de DANCKELMANN,
S. REG. MAI. BORVSS. CONSILIARII
STATVS INTIMI, cetera,
BIBLIOTHECÆ ACAD. FRIDERICIANÆ
TESTAMENTO RELICTIS.

Gn. 17

EX LIBRIS
ALFREDI WILHELMI
DE DAN. EVOLUTI
IN REG. A. 1844
F. 100. 100. 100. 100.
F. 100. 100. 100. 100.
F. 100. 100. 100. 100.
F. 100. 100. 100. 100.

Gn. 17.

REGLEMENT
CONTINUÉ

Par le Roy
Le 15 Mars 1681

En son Conseil
Le 15 Mars 1681

En son Conseil
Le 15 Mars 1681

En son Conseil
Le 15 Mars 1681

En son Conseil
Le 15 Mars 1681

En son Conseil
Le 15 Mars 1681

En son Conseil
Le 15 Mars 1681

En son Conseil
Le 15 Mars 1681

PANEGYRES
CLARISS. GERMANIÆ POETARVM
DE VIRTUTE ET HONORIBVS
VIRI MAGNIFICI ET NOBILIS,
TOBIÆ PAVRMEISTERI,
IN HADEBEHR ET ZILLING,
IVRISC. CLARIS.
COMITIS PALATINI CÆSARII,
HENRICI IVLII, DV CIS
BRVNSVICENS. ET LVNÆBVRG. &c.
CONSILIARII INTIMI,
EPISCOPATVS HALBERSTAD.
CANCELLARII,

COMITATVS REINSTEINENSIS
ET BLANCKENBURGENSIS TVTORIS
ET ADMINISTRATORIS.

CONGESTÆ ET EDITÆ
A
DANIELE SAXONE M. ECCLESIAE
CATHEDRALIS HALBERSTAD.
PASTORE.

LIPSIÆ
IMPENSIS VOEGELINIANIS.

ANNO clō. Io. IIIc.

NOMINA AVTORVM.

ACTIVS.
BERSMANVS.
BEVRERVVS.
CASELIVS.
CHYTRÆVS.
FRENCELIVS.
HASLOBIVS.
MAIOR.
MELISSVS.
MEIBOMIVS.
PEVCERVVS.
PETREVS.
REVSNERVS.
ROLLENHAGIVS.
SACCVS.
SAXO.
SIBERVVS.
TILENVVS.
VOITVS.
VVALVVICIVS.
VVERNERSVS.

ILLV=

ILLVSTRI ET GENEROSO
DOMINO, DN. CHRISTOPHORO à
SCHLEINITZ, LIBERO BARONI IN HAINSPACH
SAC. CAES. MAIEST. CONSILIARIO AVLICO
IMPERIALI, DOMINO SVO BENIGNO ET
REVERENTER COLENDO.

S.

Mæcenæ atavis orte Baronibus,
Magni Cæsaris Os, Pectus, Ocellule.
En quæ pro meritis Aoniæ suo
Patrono tribuunt præmia virgines,
Nempe ipso Monumentum Aonis in iugo
Et solerte manu & iudicio gravi
Nuper præcipuis vatibus editum:
Victurum Monumentum ære perenniùs,
Candentiq; nitens marmore puriùs,
Quo tanquam in speculo mens generosior
Et virtus hominis, partaq; multiplex
Contemplanda datur gloria posteris.
Exangues statuæ, sculptaq; corpora
Uno fixa loco perpetuò manent;
Nec montes peregrè nec mare transeunt,
Et tandem pereunt aut aliquo gravi
Fato, aut tempore, quod devorat omnia.
At quem melliflua voce novem canunt
Musæ, album quasi mutatur in alitem,
Et sublatus humo per liquidum æthera
Fertur conspicuis, ocyor Icaro,

A 2

Alis

*Alis, climata magni orbis in omnia,
Quà surgit nitidus, quàq; torum petit
Sol, gentes volitat per varias, suis
Implens ora virum laudibus omnium.
O felix igitur, cuius ad æthera
Nomen perpetuo carmine tollitur.*

*Hoc verò Monumentum, has operas suas
Consecrare tibi, MAGNE BARO, jubent
Ipse Pærides, Pæridumq; Dux,
Non ut laudem aliquam concilient tibi,
Nam nulla tua laus laude fit amplior:
Hanc augere studens, opposito merum
Clarorem speculo clarat, & auree,
Lumen, Phæbe, tuo vult dare lumini.
Quin lucem potius foetibus his suis
Haurire à nitida luce tua volunt,
Quæ cuncto radians orbis in angulo
Magnum, MAXIME RUDOLPHE, decus tuo
Affert imperio, magnaq; commoda,
Dum vultu aureolo, mellifluis labris,
Mirandæ radijs & sapientiæ
Demulcere potest cum populis suis
Sacri magnanimos imperij Duces,
Utrò ut se monitis subijciant tuis.*

*Quid quod Castalides, DOCTE BARO, suo
Te quondam in gremio lacte Heliconio*

Nutri-

Nutrivère, sacris oraq̃ fontibus
Lavère, ut varijs ipse canas modis,
Vatum floscule pulcherrime, carmina,
Et patrocinio subvenias tuo
Fam nutricibus his, rebus in asperis
Quandocunq̃ tuam sollicitant opem.
Cur non ergo tibi Pegasides suo
Et vati simul & præsidio darent,
Quæ vatum studio carmina concinunt?

Huc accedit amor, mira q̃ gratia
Qua propter solidæ conspicuum decus
Virtutis TOBIAM prosequeris tuum:
Nam sicut decoras ipsemet inclyta
Præclaris animi stemmata dotibus:
(Quod magno genitos semine pulchrius
Ornat, quàm viridis gemma monilia)
Sic præstantis, amas, qui sibi splendida
Splendore ingenij stemmata comparant.

Quin nunc ergo lubens prende Aganippidum
Immortalia præconia virginum,
Quæ dignè COMITEM nobilitant novum,
Livorisq̃ feris à stimulis tui
Scuto Numinis & Luminis assere,
Mæcenæ atavis orte Baronibus,
Magni Cæsaris Os, Pectus, Ocellule.

DANIEL SAXO M.

A 3

A D

A D
ILL. D. BARONEM, D. CHRISTOPH.
A SCHLEINITZ, S. CÆS. MAIEST. CON-
SILIARIUM IMPERIALEM ET
LEGATVM P.

*In PAVRMEISTERVM quæ mens tua & illius in te
Non ego jam multis commemorabo modis,
SCHLEINIZI, Imperio carum ô caput, edite cælo,
O dilecte bonis omnibus, atq; Deo.
In frontispicio fulgens splendore libellus
Nominis ecce tui perpete testis erit.
Tange, evolve, proba: nec enim te fortè pigebit,
Nam PAVRMEISTERI prædicat Acta tui.
Prædicat ingenium, doctrinam, munia, honores,
Et pia quæ virtus præmia cunq; capit.
Immensum laus calcar habet virtute profecta,
Quæ venit ex merito, non reticenda venit.*

SALOMON FRENCELIVS
à FRIDENTHAL, ORDIN.
IN INCL. IVLIA PROFES-
SOR, OBS. & BEN. ERGO F.

D E

DE ASTRO ET FORTVNA
TOBIÆ PAVRMEISTERI.

Mira quidem, TOBIA, verum omina vera fateris
Me dixisse, Scholam Parthenopesq; tibi:
Contemplans etenim generosæ frontis honorem,
Ingenium, studium, verba diserta, manum,
Te reor infantem stellis felicibus ortum,
Et cœleste tibi Numen adesse ducem.
Nam Deus & Natura nisi faveant foveantq̃ue,
Præclaras ad res nemo animosus erit:
Quare scrutatus genitalis sidera cœli,
Herculeum pectus surgere conspicio.
Iusticiæq; domum primam librare Bilances,
Quæ fuit Augusto Cæsare digna domus.
In qua virgineam spicam subit alma Diana,
Et fratrem quarta parte novanda videt.
Mercurij, Veneris, Martis, Iovis & Saturni,
Protinus igniculis irradiata bonis:
Præterea Phœbus capricorni signa peragrat,
Vnde animas humiles pronus ad alta vocat.
Mars cœli in medio graditur sub corde Leonis,
Mercurium comitem gaudet habere Venus.
Hæc inquam, TOBIA, meditans ardentius insto,
Artes ut discas cum pietate bonas.
Præmiaq; ostendo quæ promittuntur ab astris,
Præmia quæ studijs dat cumulatq; Deus.
Res bene successit. Deus adiuvat, urget alumnus
Ad Musas durum nil remoratus iter.
Donec Iusticiæ decernitur esse sacerdos,
Consilijq; suis aulica sacra regit:

Atq;

Atq; fit Augusto nostro mandante R O D O L P H O
 Inde P A L A T I N V S clarus honore C O M E S.
 Ergo Deus, cœlum, Parnafus, Cæsar, & ipse
 Illustris Princeps, quem dat habere Leo,
 Quem virtus tua, quem doctrina meretur honorem,
 Hunc tibi, mi T O B I A, gratulor ex animo;
 Et precor, ut patriæq; Duciq; tuisq; superstes,
 Et commune bonum vir bonus esse queas.
 Donec te canum videat vel Nestoris ætas,
 Donec in æterna pace beatus agas.

GEORGIVS ROLLENHAGIVS,
 GYMNASII MAGDEBURG,
 R E C T O R.

A D

T O B. P A V R M E I S T E R V M, L I B E R A L I V M
 A R T I V M E T P H I L O S O P H I Æ M A G I S T R V M,
 LL. C A N D I D A T V M, E X A C A D E M I A F R A N C O -
 F O R D I A N A I N F R I B U R G E N S E M B R I S,
 G O I A E D E C E D E N T E M, A N N O
 M. D. LXXX. M E N S E
 F E B R V A R I O.

V T fructum capiat sui laboris,
 Agrestis colit inquietus hortos,
 Et vertit studio frequente campos.
 Nec fert vinea culta negligenter
 Gratam tristitiæ serenitatem,
 Et solatiolum doloris ægri.
 Sicut nec fugiens gravem laborem
 Terris eruet aureos acervos.
 Nec doctrina potest venusta quæri,
 Ni sudor vigilans comes sit ausis,
 Sudor, gloria viva quem sequatur.

Ergo

Ergo ne grave sit videre terras
Claræ laudibus eruditionis
Ornatas, & amare diligentes
Vt Respublica crescat, & quiescat
In vera pietate: cautiores
Effingunt animos profectioes.
Felix qui potuit disertiorum
Vfus iudicio parare nomen
Præclarum sibi, veritate lætus,

TOBIA, Viadrum tibi fauentem
Sensisti: quia sæpe voce dulci
In ripa meditatus elegantes
Versus, dum sonat aura, concinebas,
Quales fundat Acanthis ore suavi.
Non sic rivulus auferat querclas
Inter gramina leniter vagatus,
Vt tu mœsticiam tuis retundis
Bellis versiculis, cicsq; plausum.

Sic est. Nunc graviora suadet ætas:
Non quod dicere plurimam salutem
PAVR MEISTERE venustulis Camœnis
Argutisq; velis: vt ornet illas
Inculpata Themis, paras & optas.

Friburgi subeas Lycea felix,
Et cum mens fuerit referta veris
Thesauris, quibus omne cedat aurum,
Et vulgi favor, ad tuos reversus
Offer præmia civibus fauoris.

B

Iucun-

Iucundum bona scire multa: verum
Qui servit patriæ, decus meretur.
Nulli cernis aquam negare fontem.

MICHAEL HASLOBIUS M. PVB. IN
ACADEMIA MARCHICA POETICES
ET PŒSEOS PROFESSOR.

Gnosſa cùm profugo pede Dædalus arva pararet
Linquere, Minoisq; minas, talaria miro
Contextu ſibi pennarum & compagine ceræ
Applicuit, rapidisq; humeros innexuit alis,
Cæca quibus ſupra vectus freta ſoſpes abibat
Aëra per medium tendens. Etiam ſua nato
Remigia alarum ſunt: uſus diſpare fato
Ille tamen, ſurda dum patria reſpuir aure
Conſilia ac propior volat acris ad atria Phœbi,
Labitur hei, ſævisq; luit ſtolida auſa ſub undis.

Sed te quando truci terreret ſqualida vultu
Barbaries, quæ cœno errorum umbraq; levare
Non oculos animi patitur, non pectora dîa,
Iam tum terga fugæ dantem, & meliora ſequentem,
Protinus excepit Sophiæ favor: illa profeſſa
Vim ſandi & mores hominum, & ſpectacula mundi,
Longè alias alas tibi texuit, ardua quondam
Quæis ires fretus ſuper orſa, decusq; referres
Non letho, non invidiæ reſolubile morſu,
TOBIA Themidis comes, & decus Aonis horti.

Ergo Deam à teneris es amore ſecutus & acri
Ingenio: vigiles illi ultro impendere noctes,
Et vigilem fuêras animum. Latonia Phœbe
Teſtis erit, teſtis turrito vertice ſurgens

Parthe-

Parthenope, quâ dum studijs fundamina ponis,
Et primas duce ROLLHAGIO citus imbibis artes,
Mollibus infusis ducunt duo lustra sorores.
Hinc Viadrus molli faciles qui limite Musas,
Qui fovet Astræam, & geminis se dotibus effert,
Auxit opes tibi doctrinæ, sed nomina Pallas,
Cum lauri primùm baccis mox tempora vitta
Cærulea premeret, famæq; afflaret honorem.

Nunc vero ad graviora vocat maturior ætas,
Ipse vocat vigor ingenij, vocat ubere sumptu
Larga manus Mœcenatum. Nam divitis ille
Oceanus Iuris, qui vitam amplectitur omnem
Lege rata, superandus erit tibi præpete mentis
Conatu: id votum studiorum, is terminus hæret.
Herculeus sanè labor, at non fructibus expers,
Munera quippe animo spōdet Themis ampla, favorem
Regum & opes Themidis genitor, comes alite gressu
Nomen fama vacans nece, quod gens nostra stupore
Suspiciat perculsa, sed ætas posthuma tendat
Exprimere, inq; eius vestigia ponere signis.

Ergo age & ad tantas te res accinge secundis
Auspicijs, ac susceptum bene perfice munus.
Magna tibi, quò tendis iter, momenta recludet
BRISGOIS FRIBV RGA arvis sita, splendida sedes
Et Phœbi & Themidis: verùm experiere salubres
Inprimis alas Sophiæ, quibus obsitus exis:
Hæ tutum reddent iter omne, hæ tramite plano
Te fluctus super omnes, & loca fœta procellis,
Aëris in media regione, in luce corusca,
Sublimemq; vehent, tutaq; in sede locabunt.

Felices nimirum, quibus has Sophia applicat alas
Arte potens, illi instructi splendore loquelæ,
Iudicioq; acri, & rerum prædivite Gaza,
Evitant salebras facile omnes, torta q; soluunt
Texta modis miris: illis uberrima regna
Causarum, & prisces gestas temporis ævo
Explicat, in medijsq; novum iubar exerit umbris
Mnemosyne, Graio quam Musæ nectare pascunt.
Nil illos adeo fallit, tantisve remotum est
Aut sparsum spatijs, acies quin lucida coram
Contingat, vitæq; in publica commoda promat.
Verum alij, contempta quibus Sophia abnuvit alas,
Lingua quibus nullo Aonidum conspersa liquore est,
Iudiciumq; hebes & rerum penuria: nutant
Hærentes omni in salebra, venerandaq; legum
Dicta, gravi quando pugna conferta videntur,
Involvunt umbris magè: nil Sapientia mater,
Si res implicitas nodus gravis urgeat, illis
Sufficit ex ævo veteri: caligine opaca
Cuncta latent; passim temerarius implicat error
Disiectosq; rudesq; viæ: ceu pendula Arachne
Forte vagos tenui irretit glomeramine vermes.
Hos ususq; omnis, fortunaq; deserit omnis.
Quidam autem freti nequicquam imbellibus alis
Alta petunt motu propiore palatia solis.
Icarium his usu fatum venit: irrita in aulis
Inq; æsturorum miserè doctrina fatiscit,
Infamiq; trahunt autores dedecus unda
Præcipites. Illos Musæ illusere cachinnis,
Illusit Sophia alma & vox Helicone remugit

Edita :

Edita: Sic Sophiæ risoribus irroget æquas
Tisiphone pœnas, detur fuga libera nulli,
Ornet honos Sophiæ cultores, ornet amicos.

Ergo Pierij perfusum aspergine roris,
Et Sophiæ fidentem alis te carmine inani
Prosequimur, vir docte: tibi non dura precamur
Fata viæ, mœsti abscessu, nisi rursus honoris
Nos spes certa tui iucunda ad sensa vocaret.
I felix, supera q; omnes virtute labores
Aligera. en gelido minus auræ frigore tristes
Brisgoos obeunt montes: ecce inclyta Z A S I I
Busta vapor suavis violarum umbrare videtur.
Dij faxint omen felix, sed florida Z A S I I
Semper busta rosas exhalent, cinnama semper.
Consultos legum ille omnes superavit, & omnes
Præstrinxit, stellas ut obortus in æthere Titan.
Ille viam expedit planam, qua tendere in arcem
Astrææ proclive esset, cùm sentibus hirtis
Omnia squalerent olim. O me si qua per auras
Penna vehat, si candidior fortuna revisat,
Claros ut cineres coràm, monumenta q; sparsis
Floribus, & mœsto veneratus carmine donem.

GEORGIVS TILENVS I. V. D.
DVCIS MVNSTERBERGEN-
SIS CONSILIARIVS.

Quod varios hominum mores, quod viderit vrbes,
Dum peteret patrios per freta vasta lares,
Mæonides, Phœbi fatus ex Helicone sacerdos,
Carminè Dulichium tollit ad astra Ducem,

B 3

Qui

Qui si promeruit tantas hoc nomine laudes,
 Laudibus his certè dignior vnus erit,
 Qui positas vario peragrans sub fidere terras,
 Lustrat Apollineo templa sacrata choro:
 Et caput ingenuas studet ardens ferre per artes,
 Amplior unde venit gloria, maior honos.
 Ergo quod Aonidum succensus amore Dearum
 Et Themidos longas carpis, amice, vias:
 Docta;q; diverso petis orbe sacraria Phœbi,
 Pectora dum veris excolis usq; bonis:
 Te quoque verus honor (sua sint modo præmia Musis)
 Fama; post obitum non abolenda manet.
 Prima Medusæo tinxit tua labra liquore
 Gloria Saxonici, PARTHENOPYRGA, soli.
 Hinc pater exceptum gratantibus ODERA Musis
 Fovit, & eximium nomen in arte dedit.
 Dotibus his cultum BRISGOIDA Phœbus ad oram
 Et Themis & Fatum Pegasidesq; vocant:
 Inclyta iusticiæ vates ubi iura canebat
 Nobilitate gravis MYSINGER, arte potens:
 Cuius ad exemplum fastigia iuris ad alta
 Scandere te stimulis non levis urget amor.
 O nimium Themidi, nimium dilecte Camœnis
 TOBIA, patriæ spes bona flosq; tuæ.
 Exere per tantas caput, ut facis impiger, artes,
 Et qua cœpisti currere, perge via:
 Præmia sic quamvis dederint tibi splendida Musæ,
 His tamen ampla Themis splendidiora dabit.
 Nunc siquidem ZASII felicia visere busta,
 Helveticæq; iuvat gentis adire iuga:

Auspi-

Auspicijs ut iter lætis & fidere fausto
 Accidat, haud ficto comprecor ore tibi.
 Sit comes à teneris cultus tibi Cynthus annis,
 Tempora detq; tuæ commodiora viæ.
 Cesset hyems: claudat luctantes Aeolus Austros,
 Inijciat subitam ne qua procella moram.
 Annuit augurio Phœbus, nimbisq; remotis
 Candidius cœli spargit ab axe iubar.
 I quò fata vocant, Musis & Apolline ductus,
 Et quod sospes inis, perfice sospes iter.
 Supremumq; mei memor accipe pignus amoris
 Carmen, & inuito quod loquor ore, VALE.

WILHELMVS ACTIVS.

AD

TOBIAM PAVRMEISTERVM M.
 CVM IN ACADEMIA FRIBVRGENSI
 BRISGOIÆ I. V. D. RENVNCIARETVR
 ANNO M. D. LXXXI. DIE XIX
 SEPTEBRIS.

Te quibus elogijs meritis, quo coner honores
 Ordine susceptos concelebrare tuos?
 Balbutiem cognosco meam: nil quippe lepōris,
 Incultum Musæ nil nisi carmen habent.
 Allicet expositus, Theonino Zoile dente,
 Sim tibi: sat rectis sit placuisse viris.
 PAVRMEISTERE pium, Thesæi pignus amoris
 Accipito votum: Dij tua cœpta iuvent.
 Virtutum felix meritos amplectere honores,
 Rebus & hæc gestis præmia digna tuis.

Maxi-

M aximus eloquij Romani TVLLIVS autor
E t studia atq; artes dicit honore coli.
I dem sic alibi; nemo non usq; laborum
S perat mercedem, nomina clara, decus.
T et tibi propositum finem hunc in rebus agendis
E xtremum tanquam constituisse reor:
R adices quoniam studij gustaris amaras,
D isrupit varius nec tua cæpta labor
O b fructus dulces, qui gloria honosq; perennis:
C ontingunt votis cuncta petita tuis.
T empus nunc ortumq; tuum moresq; videndi
O rdine, quo cunctis constet aperta fides.
R es quas ut puer, ut iuvenis, quas virq; patraris,
F iant hæc, refert, nota & aperta bonis.
I n primis natale solum COCHSTADIA dictum,
T erra ferax, oris cognita Saxonis.
F ilius in lucem hic prognatus utroque parente
R ectè coniunctis coniugibusque pijs.
I llos condigno semper veneratus honore,
B ellas delicias hinc habuere suas.
V erùm haud naturæ fatiatus dotibus illis,
R aris ornasti laudibus ingenium.
G rammatices posito primùm fundamine in urbe,
I uxta Albim celebris quæ Madeburga sita est
B arbarie & pulsa Sophiam cognoscere veram
R ite queas, Viadri flumina clara petis.
I llic dum veterum pervolvis scita Sophorum,
S ummum Palladia nomen in arte capis.
G ressu hinc at celeri (non hoc contentus honore)
O mine felici nobiliora petis.

Iusticiæ

Iusticiæ studio magno præcunte SCHRADERO,
 Æstu animi insudas nocte dieq; pari.
 Annos complures hîc vasta volumina legum,
 Nec non pontificum scita verenda teris.
 Non ibi subsistis, felicia nomine ZASIIQ;
 Omne FRIBV RGI celsa lycea petis,
 Mellificas sectatus apes, quæ flore liquores
 De vario dulces vere tepente legunt.
 Legum hîc in studio quantum progressus & auctus,
 Vnica vel testis sit schola nostra tibi:
 Vnica sit testis quæ te schola Iura docentem
 Vnde tibi laus est non moritura, videt.
 Vnde tibi meritò DOCTVRÆ insignia confert,
 Vt sint virtuti præmia digna tuæ.
 Virtus hei quantum res nam sit amabilis ecce
 Ille etiam applausus publicus, ecce docet.
 Vtq; tuo studeat Princeps BOCKLINVS honori
 Videris & reliquos ore favente viros:
 Inclytus heroum splendet qui SCHVVENDIVS ortu,
 Ingenua ecce in te lumina fixa tenet.
 In te nobilium propendet turba virorum,
 In te oculos docti composuere viri.
 Vivito ter felix, patriæ spes maxima gentis,
 Sis quoq; VVALVVICII sis memor, oro, Vale.

CHRISTOPHORVS VVALVVITZ J. U. D.
 INCLITI JOHANNITARVM PRIN-
 CIPIS CONSILIARIVS.

C

Quàm

Quàm virtute vales, studiorum laudibus ingens
Quàm sis, exiguo si carmine dicere coner,
PAVRMEISTERE tuam non tàm splendescere famam
Quàm lucere parùm faciam : mihi publica vena est,
Nec vis ingenij pangendis grandibus æqua.
At tu non ideo tenues contemnito versus
Quos damus & paucos : animum pensabis amici
Et studium : fateor, virtuti debita magnæ
Præmia magna quidem : verùm si victima desit,
Tu superos sale placabis & farre litabis:
Sed ne te nimium morer, ocyùs accipe mentem
PAVRMEISTERE meam : quid enim nisi læta supersint
Omina, & applausus & votis addita vota?
Quòd te diva Themis tandem Themidisq; sorores
Eunomia atq; Dice, nec non pulcherrima forma
Irene fertis ornant & fronde coronant
Laurea, & exactis civili in Iure stupendis
Carceribus legum mysten magnæq; patronum
Iusticiæ clarant atq; almæ pacis alumnum.
At tu præsidium & miserorum portus & ingens
Eunomiæ decus, & doctor Clarissime salve.
Plura quidem volui, spacijs exclusus iniquis
Non potui, fueritq; tui candoris amanter
Hæc legere, & solitum nobis præstare favorem.

M. JACOBVS BEVRERVS
HISTORIARVM IN
ACADEMIA FRIBVR-
GENSI PROFESSOR.

AD

AD
TOBIAM PAVRMEISTERVM, I. V. D.
ECCLESIAE CATHEDRALIS HALBERSTAD.
SYNDICVM, ABBATIAE QVEDLINBURG. ET COMI-
TATVS REINSTEINENSIS CONSILIARIVM ET
CANCELLARIVM, CVM PRIMARIA MATRONA,
ELISABETHA ALBINA, MATRIMONIUM
INEVNTM ANNO M. D. LXXXII.

Vt nisi Sol radios foecundum spargat in agrum,
Nec placidus Zephyri mulceat arva tepor,
Vnda nec humectet terram, non proferet herbas,
Inviridi stabit non seges ulla solo:
Sic ubi non fuerit coniux adducta marito,
Non thalami cernet pignora laeta torus.
Ergo Deus vitae sociam coniunxit Adamo,
Quo fuit in toto sanctius orbe nihil.
Nam licet ornatus pulchris virtutibus esset
Seu iuuet integritas iusticiaeque decus:
Laticiae solus fida consorte carebat,
Cum sua pars brutis associata foret.
At quamvis fuerant hortum mutare coacti,
Dum vetitos temere surripuere cibos,
Non minus autorem rerum coluere, nec almo
Lingua Deo grates promere tarda fuit,
Quod placidus mitisque pater non perdere fontes
Sed cuperet regnis inseruisse suis.
Sudor erat praesens, sed erat clementia victum
Suppeditans terra pisciferoque mari.
Nec Deus abfuerit nobis, qui iussa sequemur,
Subdimus & dulci colla regenda iugo:
Omnia sed nobis casta cum coniuge donat,
Prolis & amplexum laeticiamque novat.

Seu videas annos faciles, seu tempora pacis
Cùm pietas colitur, nec iacet urbis honor.
Vitis habet dulces uvas, sed lectus amorem,
Cuius erit potior munere nullus ager,
Et decus hoc mensæ proles lætissima gignet,
Quod domui quondam pinguis oliva solet.
Nata voluptatem soboles afferre parenti
Lusibus & risu gaudia mille parit.
Dulce quidem ruri volucres audire canentes,
Gutturæ quæ curas mœsticiamq; fugent:
Dulcius est, flavo segetem florere sub agro,
Cernere, dum lætæ tempora messis eant:
At nihil est illo maius nec dulcius uno,
Quàm sobolem natam corpore nosse suo,
Indole quæ mentis præstet, verumq; sequatur,
Cuius & ex oculis conspiciatur amor.
Est aliquid famam doctis acquirere curis,
Robora nec morbis attenuata queri:
Vivere conspicuos titulis & honoribus auctos:
Aurea diversis vasa tenere locis.
Esse favore Ducum celebres, florere potentes
Integritate domi, consilijsq; foris.
Quæ tamen hæc quamvis longè gratissima rerum
Si minus aspiciat numina vera fides,
Nec sobolem generet Concordia mater amoris
Mœsta sed in tota sæviat ira domo?
Scilicet exemptis luctu bona cuncta quietis
Prosperitas felix canitiesq; feret.
Suggeret inprimis dulces concordia natos
Si videant mitem corda renata Deum.

Non

Non ita ros terram reficit, non vina dolentes,
Mutuus ut quondam tristitia frangit amor.
Sic Deus instituit. Quare mandata sequamur
Illius, & veræ laudis eamus iter.
Pœna comes fuerit cunctis, quos avius error
Ah procul à recto ducere calle solet.
Spurcities absit, rigidosq; docentia mores:
Sancta verecundo sint & honesta toro.
Vivere qui castè nescis, iungere puellæ:
Cordis enim flammæ quæ levet, uxor erit.
Nec temerè spernas socialis fœdera lecti,
His usquam poterit fortius esse nihil.
Hic amor hic spirat requies pleneq; senescit
Læticia mentis non caritura salus.
Hic capiet sincera fides non debile robur:
Hic poteris casta mente vocare Deum.
Nectimidus fueris: positus sed rebus in arctis
Tristitia sublimi pectore cuncta feres,
Ceu Boreæ rabiem quercus celsissima ridet,
Sæpe licet frondis concutiatur honos.
Nec fremet in damnis animus, quia sæpe remotis
Nubibus assuevit candidus ire dies.
Hic ope mortales, curam solante, iuvamus,
Hic minimè noster dissimulatur amor.
Hæc pietas augere fidem nec relinquere mœstos:
Vir bonus in tristem mitia corda gerit.
Quid tulit hic mundus nupta quod pulchrius esset?
Suavius hac quantum nobiliusq; fuit?
Nil fuit utilius, seu curæ pectora rodant,
Libera seculata gaudia fronte notes.

Hac genus augetur nostrum, ceu floribus horti:
Exhibet hæc vero pignora grata Deo.
Ter quater & suprâ felix multumq; beatus,
Cui læto socia contigit esse tori.
Offeret hic sese iustarum copia rerum,
Ac fluet ætherea sede perennis amor.
Et stabili munita fide mansura videbunt
Gaudia cœlestis pectora casta Dei.
Hæc tibi, TOBIA, fiant, quem laudis amantem
Obscuro virtus noluit esse loco.
Non etenim iuvenis captabas frigida vanus
Ocia: qui caperet præmia, sudor erat.
Odera non taceat, cuius te carmine ripas
Scimus adhuc varijs exhilarasse modis.
Donec abis Viadro populos visurus & urbes,
Cultior ut Musis iudicioq; fores.
Non ut opes humili cumulentur pectore, vulgi
More, vel inconstans concilietur honos:
Sic properans hospes FRIBV RGI mœnia, Musis
Plena verecundis iusticiaq; subis.
Sceptriger ingenio favit studijsq; Senatus,
Et, tibi quæ potuit munera ferre, tulit.
Ille potestatem concessit tradere leges
Protinus, ac lauri cinxit honore comam.
FLACHIVS ingenio favit SCHV VARTZBVRGIVS heros,
Qui Melite clarus conspicuusq; fuit.
Favit & auratus doctis BOCKLINIVS orsis,
Austriacis forti pectore carus eques.
SCHV VENDIVS accessit laudati fautor honoris,
Iuridicaq; potens M YNSIGER arte senex:
M YNSI-

MYNSIGER interpretes legum, Phœbique sacerdos;
MYNSIGER antiquæ nobilitatis honor.
Nunc HALBERSTADIVM gratos decerpere gaudet
Ingenij fructus cloquijque tui.
At quia curarum series molesque laborum
Quo gemitus tristes imminuantur, amat,
Cœlitus HELISABE sponso tibi iungitur uxor,
Omnibus HELISABE corporis aucta bonis.
Cuius honestatem vitæ moresque pudicos,
ODERA miratur fæminæque decus.
Est aliquid claro maiorum sanguine nasci;
Iugera formosi multa tenere soli:
Quæ colit æternum cœli terræque parentem
Inter honoratas quæ celebretur, erit.
Quid loquar ætatis florem? quid pectora dicam
Progrediens albam docta referre nivem?
Illa licet placeat radiantis dote metalli,
Et nitidas superent ora venusta rosas:
Pulchrior est animi donis, quam gratia dives
Ornat, & egregio qui nitet ore, pudor.
Oderis hos aliqua mores & amabile pectus
O mihi TOBIA fratris amate loco?
Perge verecundam complecti mille figuris
HELISABEN animi gaudia sola tui,
Quæ dedit affines claros, quos splendida virtus
Et probitas magnos ingeniumque facit:
Seu videas celebris RADEMANÆ stemmata gentis,
Seu BENCKDORFIACOS annumerare velis.
Inclyta quis referat LINDNERÆ pectora stirpis?
STRASSIADAS plenè quis numerare queat?

Hinc

Hinc tibi lætitiæ certè nascetur origo:

Quæ tibi quæ sponsæ sint diuturna rogo.

Augeat omnipotens nomen, tribuatq; benignus

Vnanimis curas, proliferumq; torum.

Nunc mihi da nitido splendentia pocula vino

Sponse, vir Aonijs concelebrande modis.

SELIGER assistat Musis carissimus hospes,

Proq; tua lætus vina salute bibat.

Fictus eat peregrè vultus: mihi pectus apertum:

Non aliquis nostro carmine mœstus erit.

Vt mihi libertas quædam, sic approbo verum.

Hæc ita, TOBIA, sit cecinisse satis.

MICHAEL HASLOBIUS M.
POETICÆ FACULTATIS
IN ACAD. FRANCOFORT.
PVB. PROFESSOR.

TOBIÆ PAVR MEISTERO IVRIS C.
ECCLESIAE CATHEDRALIS HALBERSTAD.
SYNDICO, PRAEMATVRVM ORITVM FILIOLI SVI
DESIDERATISSIMI IN PARTV MORTVI
ANNO M. D. XC. XVII. AVGVST.
LVGENTI.

Servivit olim turpibus conuitijs

Fœdisq; iambus scommatis:

At nunc querelis aptior, quibus pij

Lugent suorum funera.

Nunc ergo nunc iambi solutè currite,

Lugubre carmen texite:

Lyram nigris THALIA tectam fascijs

Prendens iambis aßona,

Lugere

Lugere fas est aureum puellulum,
Pulchrumq; cœli flosculum,
Qui concidens hei, hei, parentis in sinu
Non vidit ætheris iubar:
Ceu primulæ roris marini gemmulæ,
De nocte quæ suppullulant,
Et fortè læduntur pruina candida,
Surgente Phœbo decidunt.
Vt omnium rerum vicissitudines,
Quas præpotens versat Deus:
Sic omnium miræ piorum sunt vices,
Vitale dum lumen vident:
Quamvis eos I E H O V A semper diligit,
Tamen subinde negligit:
Nec negligit prorsus, parùm sed blandulos
Quandoq; vultus occulit:
Torvum videt, miscet dolores gaudijs
Et mella felle temperat:
Nam mirus est Rector poli, mirè suos
Semperq; tractat liberos.
Cognovit illud hei probè sanctissimus
Almæ sacerdos Themidis,
Illustre PAVRMEISTERVS ille patriæ
Sidus, parentum gloria:
Insigne PAVRMEISTERVS ille Cynthij
Fulcrum, patronus & decus.
Cognovit unà proh dolor, coniunx pia,
Lucis crucisq; particeps,
ELISA flos matrum, mariti gaudium,
ELISA splendor ædium.

D

Bis

Bis quatuor menses sacrum portant iugum,
Quo nil sub orbe dulcius:
Si nempe iunguntur pares: sin impares,
Tunc nil sub orbe durius,
Et auspicatum sat fuit connubium,
Favente cœptum numine:
Vixere concordēs ad instar turturum,
Flammis calentes mutuis.
Nil hoc viro, nil hac vira beatius,
Quàm quos eodem vinculo
Et sancta mens & casta mens & una mens
Felice iungit fidere.
Sed Cypridis, natos, honestæ præmia,
Natos amoris pignora,
Iucunda natos luctuum levamina,
Natos poli plantaria,
Desideratos anxie parentibus
Sacer recusabat torus.
Sed ecce tandem cuncta penè cùm foret
Adempta spes propaginis,
Post vota multa, multa post suspiria
Deus preces exaudiit.
Sol antè fulgido carebit lumine,
Et Luna cœlo decidet,
Quàm conditor mundi, IEHOVA, supplicum
Preces piorum negligat.
Illo favente matris alvus parvuli
Dulci tumescit pondere.
Repentè tristi cura cedit pectore
Novi patris, matris novæ

Spes

Spes magna præclaræ fovetur indolis,
Quæ mente, vultu, moribus,
Virtute, doctrinis & eloquentia
Doctum repræsentet patrem.
Gestire vidisses per ædes omnia
Hæredis adventu noui.
Ah vana, vana sed fuerunt gaudia,
Ah vana spes & irrita.
Luge THALIA parvulum tenellulum,
Pulchrumq; cœli flosculum.
Cum post decem mater labores mensium
Onus pararet ponere,
Preces parentes iam futuri primitus,
Preces dabant domestici,
Preces scholæ pubes, preces Ecclesia
Fundeat ad cœli thronos.
At Iova post carecta delitens, pijs
Claudebat aures planctibus.
In rebus humanis solet sic ludere
Tremenda maiestas Dei.
Sic integellus, aureus puellulus
Reddebat, ô dolor, dolor,
Beatam animulam intra parentis viscera
Vbi recens acceperat,
Luge THALIA parvulum tenellulum
Pulchrumq; cœli flosculum.
O vana spes, ô vana cogitatio,
O fata, fata lubrica:
Quàm nil sub orbe perpes & durable,
Luctus sequuntur gaudia.

D 2

Lætisq;

Lætisq; se, quod hic uides, natalibus
Acerba miscent funera,
Quos antè vidimus parentes plaudere,
Hos nunc videmus plangere.
Lugere cernas iam per ædes omnia
Hæredis occasum novi.
Quid ergo, dicis, num Deus sic diligit?
Hæc mira pol dilectio.
Caro, Dei perpende mores altiùs,
Et iudicabis rectiùs.
Vultum Deus quandoq; sumit asperum,
Blandumq; rursus exhibet.
Vt Sol iubar surgente condit Hespero
Sed manè rursus ex erit.
Virgis paternè corrigit, quos diligit,
Et semper ad finem bonum.
Sic visus est in maximis doloribus
Puerperam relinquere:
Nec ulla iam curare vel suspiria
Vel vota, quæ tum fecerat.
Tandem sed opportunus accurrens, cito
Finem dedit laboribus:
In mortis atq; constitutam limine
Salvam potenter eruit.
Hi sunt Dei mores quidem mirabiles,
In fine sed laudabiles.
Sic primula mox avocans ætatula
Foetum parentis è sinu,
Ad alta cœli sustulit palatia,
Ne magna cerneret mala,

Quæ

Quæ iam tibi, GERMANA TELLVS, imminent,
Cædes, rapinas, hærefes.
His liber ætheris pererrat atria,
Sanctis adoptatus choris,
Qui semper intuentur ora numinis,
A quo beantur omnia.
Illic beata vivit inter agmina,
Æterna carpens gaudia.
Salve beata animula, salve lucidi
Tenelle floscule ætheris.
Nunc flebiles iambi, sat est, nunc sistite,
Lugubre carmen claudite.
Lynam nigris THALIA tectam fascijs
Nunc verberare desine.

DANIEL SAXO M

TOBIÆ PAVRMEISTERO
IVRISCONSULTO
HENRICI IVLII, DVCIS BRVNSVI-
CENSIS ET LVNÆBURG. CONSILIARIO
INTIMO ET EPISCOPATVS HALBERSTAD.
CANCELLARIO DESIGNATO, ANNO
M. D. XCIV. MENSE APRILI.
E L E G I A.

Fama tulit nobis te nuper honoribus auctum
Applausus populi sustinuisse novos:
Ordinis ut sacri datus ad tabularia præses
Publica iudicio scripta sagace regas;
Quod simul ac hausi, simul imis læta medullis
Signa dedi, ac voui fors sit ut ista tenax.

D 3

Debet

Debet ut alterius nobis dolor esse dolori;
Sic & fortunis voce favere pium est.
Non fumus à sensu vacui, sed pectora motus
Pro rerum eventu convenienter habent.
Quare parta novi decoris tibi nomina grator,
Ac in te studij pignora mitto mei.
Vix genere hoc vitæ tibi posset honestius ullum,
Vtilius populo, gratius esse Deo.
Quæq; tuæ passim virtutis opinio regnet;
Arguit officij credita cura novi.
Nam quidam gradus est majorum ad culmen honorū,
Gratia quos meritis concipit æqua tuis.
Incrementa tuis tantum Deus annuat annis,
Teq; juvent quorum commoda voce juvas.
Eventura cano; namq; his quos arte parasti
Accessit titulis nuper equestris honor
Teq; sacri Comitum Cæsar dedit esse palati,
Virtutiq; habita est gloria digna tuæ.
Nec temerè aut cæco fortunæ evenit amore,
Impulfore Deo est Cæsaris iste favor.
Nec nisi præclarè meritos hic auget honore;
De quo non alio nos decet ore loqui.
Quid tamen externi accessum tibi grator honoris
Cum sis officio clarus, & arte tua?
Si tamen urgendæ bonitatis calcar in illo est
In votis unum quod tibi semper erat:
Gaudeo quod nactus sis instrumenta merendi;
Commodus est multis, qui tibi cessit honos.
Non petis hunc pro te, censu neq; ponis in ullo:
Sponte sed oblatum non prohibere potes.

Nec

Nec tu iudicio sapientum obfiste virorum,
Qui tibi non ficto pectore & ore favent.
Nempe, quod à teneris doctrina excultus es annis;
Non ergo illecebris tempus inane dabas.
Ac ut eras animo Themidos propensus ad artes:
In jure es summum nactus utroq; gradum.
Quid commissa tibi, atque exhausta negotia narrem,
Totque obita externis munia limitibus?
Non metus invidia tibi cor deflexit ab æquo,
Aut spes magnarum sollicitavit opum,
Quin, ut consilij esses gravis autor, & acri
Impositas gereres cum ratione vices.
Temperie pastus, modicaq; ope corporis utens
Quæ sisti patriæ commoda, nulla tibi:
Sacra nec interea neglecta est concio templi,
Vt melior fieres, qui benè doctus eras,
Errat, qui legit in chartis, & lecta relinquit,
Moribus assumit nec documenta suis.
Sed tua si tentem versu ornamenta referre,
Digerere in Siculo monte putabor apes.
Sint licet unius quas tollo in carmine dotes,
Non tamen hæ possunt unius ore cani.
Si virtute pares habeas, ut credere dignum est,
At vix qui studio te superabit, habes:
Sive facultatem ingenij spectemus, & artis:
Sive fidem in causis, eloquioq; decus.
Sunt in te veterum sancta exemplaria morum;
Scipio, vel Curij, vel Cato talis erat.
Quàm gravis es, si vel defendis jura clientum,
Nil precio inductus, speve, minisve facis.

Sed

Sed virtute tua, non nostra laude quiescis;
Virtutis testis laus tamen ista tuæ est.
Vt quisque est melior, sic laude potentiùs idem
Ducitur; & famæ cura probanda venit.
Sed varios subeunt casus qui præside Christo
Virtutis niti constituere via.
Non his ulla mali, non his tentanda laborum est
Vlla fuga; èq; oculis excutienda quies.
Nec tamen est quisquam tam duro pectore habendus,
Pro facili ut dubiam malit adire viam.
Quæ res ergo animos ad aperta pericula durat?
Vnica spes laudis sublevat omne malum.
Negligit hæc vitam ut fama sine morte fruatur,
Et bona compenset fluxa perenne bono.
Isteq; virtutis divinitùs insitus ardor,
Verborum fructu divite debet ali.
Est hoc justiciæ proprium dare dona merenti;
Lausq; movet plures ut meruisse velint.
Gloria nam rectè factorum in carmine vivit,
Tempus edax tabulas, marmoraq; alta terit.
A te præteritum nihil est quod carmine dignum est;
Si non digna tuli carmina, culpa mea est.

JOHAN. MAIOR. D.

ODÆ GRATVLATORIÆ.

STROPHE I.

Prende THALIA lyram, cultas age concinamus odas,
Quippe tuâ sobolem, fas est, aliquando, nunc parentē
Vt simul omnibus, votis precibusq; prosequamur:
Dum superis ita disponentibus, & Duce imperante
Cogitur

Cogitur in fragilem conscendere, Rector ipse, puppim,
Seq; laboriferæ committere nauigationi.

Prosequitur genitrix natum precelacrymaq; multa,
Credere quando videt se marmoris infidelitati:
Iamq; ubi vela volant, crebro gemitu fatigat astra,
Sospes eat, redeat sospes duce cœlitum Monarcha:
Sic quoq; Musa, decet caro pia ferre vota nato,
Quem lepidum tenero quōdam puerum sinu fovebas,
Quem rosea Ausonio dans ubera lacte nutriebas,
Cui labra Pegaseis undis rubicunda polluebas,
Cui nitidum Argolicæ vestem sapientiæ induebas:
Dū tenet ergo gubernaculū, velut alter atq; alter Iason
In medium pelagus navem valida manu propellit,
Funde preces, superos faustam pete navigationem,
Ne levis impediat flatu Notus invido, sacratæ
Aurea IUSTICIÆ quin vellera patriæ reportet.

ANTISTROPHE I.

Quæ vehis Æsoniden, Navis, vehis alterumq; Typhin
Etcæteros, ARGO secunda, reges,
Qui domitare truces taurorū animos parant, & aureū
In patriam vellus referre pacis:
Euge soluta bona nunc alite prodeas in altum,
Semperq; tranquillo ferare Ponto:
Nec latera horrifonis unquam tua verberet procellis
Infestus Auster navigationi:
Nec Boreas laceret funes, tibi fauciata Corus
Nec vela malo mugiente raptet.
Æthere tristis Hyas nunquam tibi surgat aut Orion,
Aut uda Pleias, tardus aut Bootes.

E

Semper

Semper amica nigro sed lumina fulgeant Olympo,
Arctos, Cytheris lucidusque Pollux:
Semper in axe tenens auriga oculos tuum auspicatò
Clavum fideli dextera gubernet.
Semper amabilibus tibi carbasa turgeant Favonijs,
Sint facta tecta & semper universa.
Donec & ipsa polo subducta, Pelasga sicut ARGO,
Vnà Magistrum trāsvehas ad astra.

EPODOS I.

Arva, oppida, aula, curia, fana, plaudite;
Cives, Coloni applaudite:
Tu fluxuose Holdemia, & niger Boda,
Celso cadentes Bruçtero,
Vestras ad undas leniter strepentibus
Admurmurate quercubus:
Salite vos, salite, montes Hercinij,
Lætos movec vertices,
Age tota gesti, iô iô provincia,
Novo triumphæ gaudio:
Dum præses & custos tibi datur novus
Deo auspice & Duce auspice,
Cui IVPITER mentem dedit doctissimam,
Cui finxit os infantulo
Et tinxit ætherij liquore nectaris
Disertus ATLANTIS nepos.
Quo vindice hanc terram universa deseret
Lis, vis, dolus & iniuria.
Quo vindice hanc terram salubris incolet
Pax, veritas, ius, fas, fides.

Arva,

Arva, oppida, aula, curia, fana, plaudite;
Ciues, Coloni applaudite,

STROPHE II.

Felix terra, bono quæ regitur principe, principem
Qui summum ipse tremit, quiq; Dei nil nisi gloriam
Communisq; rei sollicitè commoda quæritat.

Talis maxima iam GVELPHIACI gloria sanguinis
Est HENRICVS, avi nomen habens, IVLIVS & patris:
Quem divini acies ingenij, quem superùm metus,
Quem vitæ integritas, sobrietas atque modestia,
Quem sanctæ studium Iusticiæ tollit ad æthera:
Cui tanta est patriæ cura, sui tantus amor gregis,
Summè principi honestum ut statuat pro patria mori.

Hic cùm plus oculos atq; oculum cernere sentiat,
Adiungit lateri doctam animam, fidam animam, suo,
Æquantem TOBIAM mellifluo NESTORA gutture,
Cordato similem atque Ausonij pectore LÆLII,
Per quem Iura suis constituet seria ciuibus.

O felix igitur Semipolis, quàm benè tam potens
Princeps tam sobrius tam bonus & tam sapiens regit,
Tàm fidumq; tibi tamq; bonum NESTORA præficit.

Vivas optime DVX & valeas NESTORE cum tuo;
Vt per te valeant, fida tibi pectora, SAXONES.

ANTISTROPHE II.

Sic ædes, Oculus, tuas
Ille æternus & ille ætherius, tuens
Mundo singula maximo,

E 2

Semper

Semper propitio lumine viderit,
PAVR MEISTERE, vir inclyte,
O & præsidium & dulce decus meum,
Nuper quem tibi creditæ
Debes frugiferæ SEMIPOLI, statum
Reddas incolumem precor,
Et serves patriæ dulce solum tuæ,
Ne noxis Sodomiticis
Accersat SODOMÆ perniciem sibi:
Ah, ah iniice per Deum
Extemplò hei nimix frena licentiæ,
Tollas digna piaculo
Cum primis SODOMÆ mille novæ stupra,
Tollas ex oculis Dei:
Sic pœnas etiam sustuleris graves:
Sic audire mereberis
Servator patriæ perpetuū tuæ.

EPODOS II.

Quæ vota fecit pro suo patrono
Molli THALIA plectro,
O CHRISTE, mi IHOVA, mi REDEMPTOR,
Sinas habere pondus:
Ter optimus princeps suo hoc diserto
Cum NESTORE ut tot annos
Vivat beatè, NESTOR ille Graius
Quot attigisse fertur:
Et pergat, ut cœpit, vocare priscum
Hæc secla ferri in aurum.
Pulsis tenebris aureum reduxit
Verbi iubar sacрати

Quod

Quod sempiterni luminis beatam
Monstrat forem imperitis:
Res ardua, nulli sat canenda Musæ,
Apollini nec ipsi.
Da, CHRISTE, constans ipse DVX, Ducisq;
Fidelis hic Minister
Vt latiùs tuum subinde pergant
Hic ampliare regnum:
Illic ut aureum perennitatis
Des occupare regnum.

DANIEL SAXO M

ECLOGA.

VIRTVS.

MVSA.

Musa Dei soboles, mundi melioris origo,
Maior ab integro quâ seculi nascitur ordo,
Musa redi, mea Musa redi, Saturnia tecum
Regna refer mundo, surget lux aurea mundo,
Lucescit, iam Musa satis requievimus, altis
Sat curis mēstisque datum est affectibus, antris
Castalijs, age nunc plectro citharâque resumptâ
Concordes apta nervos, solitoque fauore
Ingredere & cane diva melos, tibi carmina dictet
Lauriferisque bonis rursus tibi regnet Apollo.
Sic te Musa iuvet, paulò maiora canamus,
Alter adest AVGVSTVS & alter IVLIVS, alium
Te duce clarescet decus hoc, te consule inibit
Pollio, & incipient meliores surgere soles
Te duce, si qua tenet nostras angustia sortes.

E 3

Fas

M. Fas est, sitq; precor surgenti applaudere honori.
Quî possem digno, septum malè claudere amor?
Aggredere ô virtus mecum (iam tempus) honores,
Aspice venturâ lætentur ut omnia luce,
Iam meliora suis iunxerunt tempora fusis
Concordes stabilifatorum robore Parcæ.
Bructerus ipse videns gestit (nam culmina nuper
Invisi, tulit ut nos agger ad ardua montis
Limina, quem dictus sic condere iusserat Heros)
Ocra, Boda, Holdemia, & Lanus tumq; ipse Visurgis
Conscia sunt visi dare signa favoris, & almo
Gaudia ferre Duci, lætosq; affundere motus.
V. Dic age Musa, sibi nam nil tulit inclyta virtus
Heroum, præter mercedem laudis & amplos
Victuræ, seclis venturis, sortis honores.
Græcia virtuti sic quondam addicta sagaci
Publica promeritis famæ monumenta paravit.
Dic age Musa, bonam nec dùm fastidia tangunt
Virtutem, pia Musa fave, & bona carmina texe.
M. Vivit adhuc vivit nostris his tractibus alter
AUGUSTVS redivivus, & alter IULIVS: ipsa
Res loquitur, verbisq; suis res altiùs exit;
Vivet honos, meritis meritò bona fama superbit.
Principio teneris Heros percepit in annis
Ardentis pietatis opes, didicitq; rotundo
Ore loqui, linguas ac claras ferre sub auras,
Quæ semota procul reliquis vis intima condit.
Artis ita ambit opes, primum vt tolerare Magistros
Sueverit, attentis animis ac mente benigna:
At nunc auditos benè vicerit ipse Magistros.

Nam

Nam quid non vincat studium radiusq; reportet
Divitis ingenij? quid non divina facultas?
Ipsa colit pectus PRUDENTIA, prima fororum,
Hæc tenet imperij accessum, hæc benè tēperat orbē,
Æquo quæq; probans examine, quæq; bilance
Sollicitâ, fugit hinc furor atque improvidus error,
Ac tenor inconsultus & omnis dissonus ordo.
Sic equidem credo, quia sit divinitus illi
Ingenium, & rerum fato prudentia maior;
Hinc benè consulit, hinc idem benè iudicat Heros,
Hinc parcit, punit, constanti pectore casum
Temnit, fortunæ imperium & ludibria quævis
Sub pedibus premit, hinc alijs ceu sideribus Sol
Conspicuus magis ac illustri luce refulget.
Sic se metitur prudens & continet intra
Præscriptas leges, nec plus quàm debeat, audet.
His tandem gradibus sapientia maxima surgit,
Cui credat quicquid Tagus & Pactôlus & Hermus
Aurifero educunt humanis usibus alvêo.
Hæc est Semideûm genitrix, melioris ocellus
Unicus hæc mundi est, sapientia singula vincit.
O fortunatum nîmiùm, sua dum bona novit.
V. Accipio Herois quæ sit prudentia, quanto
Sint precio reliquæ, Dea dic, nunc ordine natæ:
M Excipit hanc alijs laudata domestica paucis
Iusticia, heiperrara avis & vix visa sub ipsâ
Hac scelerum patriâ mundo, quam sic amat idem
Quam sic exequitur, paucis quem dicimus, Heros,
Vt dum mente peto reliquos, extrema per illum
Iusticia excedens terris vestigia sistat.

Hic

„ Hic sibi quod non vult, alijs committere non vult,
 „ Hic benè quod sibi vult, alijs committere mavult.
 Sic hamos vitat ternos à limite curvos
 Munus, amorē, odium: celsæ namq; hæc tria mentis
 Lumina perstringunt, ac iuris robora pellunt.
 V. Tàm curto incedit mea nunc curtram ite Musa?
 M. Singula non mens est percurrere, sed tamen opto
 Singula, vix quædam è multis intacta relinquo.
 Novi equidem, non ut longas diducere palmas
 Heroës poterunt, sic longas voluere Musas
 Est tempus, quāvis animus, brevis hinc mihi sermo.
 V. Pieri pulchra doce, quali sit nata favore
 Fortia quæ confert robustis munia signis.
 M. Si fors forsve ferat, constanti pectore novit
 Multa pati, multos generosè ferre labores.
 Si forsan tàm culta novalia miles habere
 Contendat, (Deus avertat melioraq; ponat)
 Mens, corpus, quæ fortunæ bona dicimus, almo
 Sunt firmata Dei nutu, sic ceu Leo contra
 Pectore magnanimus, mente imperterritus ibit.
 V. Nata, à mensurâ cui nomina, quî valet illa?
 Si spectes virtutis opus, quæ temperat actus,
 Frenaq; concernit membris ac ora lupatis
 Munit, vix videas potiolem, rectiùs ipsum
 Qui studeat servare modum & sibi ponere leges
 Naturæ adstrictas, hinc hæc soror alma reservat
 Officio, obsequioque, prior quas sermo ferebat,
 Sic sapiens edit ac bibit, ut natura resurgat,
 Non ut edat citiusve bibat, nam sic sua tractant
 Noctesque atq; dies sibi qui nova pocla propinant,
 Ergò

Ergò edit ac bibit, ut vivat, quare benè vivit,
 Vt comedat rebibatque, bonis hinc semina surgūt
 Virtutis studijs, ratio, mens, pesque, manusque,
 Omnia sunt certo vix unquam elapsa tenore.
 Qualis gemma auro fuerit, vel quale per artem
 Inclusum buxo, aut oricia terebyntho
 Fulget ebur, talis reliquos supereminet Heros.
 Nec studiosa sui modo mens, studiosa bonorum est
 Quos legit, vt flores culto disponimus horto
 Quosq; loco, fuit ut visum, & bonitate merentur.
 Quippe Deus bonitate aliā beat hunc, aliumve
 Diversa, ad seriem visam fors quemque manebit.
 Nam varias dotes fors fors distincta sequetur.
 Non sine mente aliquā, vel numine singula certò
 Eveniunt, hominum non præceps casus agit res.
 Sic Leo gignit apes, naturæ robora complet,
 Omina nomen amat, res nomina debita captat.
 V. Num præter solitum cursum nova? dic nova Musa.
 M. Nulla mihi nova: sed quis Pollio? nam mihi pridem
 Est animus veras audire & reddere voces.
 V. Ille tibi à puero benè cognitus, ille supremæ
 Qui iam iura Dicæ tenet, & moderatur habenas
 Orbe fori, primas quo complent iura cathedras
 Halberstadicæ, quas arcis mœnia cingunt.
 M. Iam satis & nostris nulli est non cognitus oris
 Omnibus hic Musis fit commendatior horis.
 Vividus ingenio & promptus, cui surgit ab usu
 Iudicium, quo vix alij vel arte secundus.
 Vir bonus est, non osor erit bonus iste bonorum,
 Nam quid non bonus ipse bonis benè vellet? ut ipsæ

Fontibus innocuum Musæ misère liquorem.
 V. Pollio amat semper bona carmina, tu dato Musa
 Hunc quis amat, veniat forsan quo pectore gaudet.
 Mella fluant illi, flores affundat amomum.
 M. Pollio amat Musas omnes, nunc fortè recuset?
 Hic, qui Castalijs in fontibus ora, manusque,
 Ingenium, pectus, vocem benè lavit? amabit.
 Hic cuius scriptis, dictis, & gestibus, Horæ
 Et Charites Musæq; omnes omnes lavère, recuset?
 Scilicet, aversum quando Sol vergat ad Orcum.
 Quàm procul extremis à Gadibus Eurus Eois
 Fertur equis, austera procul sic quæq; putârim
 Hic quantus, noster totus fuit, estque, manebit.
 V. Noster erit, nosterq; fuit, nosterque manebit,
 Nitimur haud uno fulcro, testes mihi Natæ
 Prægressæ fuerint, locuples erit hic mihi testis,
 Præclaras operas cui vendicat inclytus Heros.
 M. Ergo utriusq; idem fuit, idem utriusq; manebit:
 Nam Virtus Musam, Virtutem Musa manebit.
 V. Quā benè: testantur duplices nunc singula honores
 Cæsaris & magni Ducis, illius, inclyta cuius
 Fama fuit contexta brevi & tenui, scio, filo.
 Ille dedit nostri monumenta, insignia summi
 Splendoris, comitem dicens de more Palati.
 Hoc virtutis opus, magnum satis incrementum;
 His ovat, haud alijs cedens quæis stemma quaterni
 Nobile avi amborum ductu fudère parentum:
 Sunt genus & proavi dignis sunt laudibus apti,
 Aureolæ si virtuti sit lausq; decusque,
 Aureolam si virtutem contemnere cæco

Impu

Impulerit mentem stimulo illaudata cupido,
Et genus & proavi, tum qui nascuntur ab illis
Inferiore gradu reliquis sunt iure repositi.
Facta virum decorant & summis laudibus ornant,
Nostra etenim sunt facta, & quæ non fecimus ipsi,
Vix ea nostra puto, veteres cecinere ministri.
Hic cancellatam galeam prævenit, & infit:
Sic visum est nobis, tu Cancellarius exin
Diceris, sed & hoc, Cancelli sint tibi iuris
Iussa dare est nostrum, mihi te parere necesse est,
En age, iussa faceffe, faceffere iussa salubre est.
Sic libuit rebus nostris te poscere fata
Et reor, & si quid veri mens augurat, opto.
Sic ego, sic soleo VIRTUS donare ministros,
Quàm plenis rerum calathis, laudumq; manipulis
Sera quidem, sed vera fui nutricula, dixi.
Pegasus auroræ comes, ac equus acer, & ales
Ictibus assiduis, fodit fundamina fontis,
Elicuitq; sibi tam dulcia dona liquoris,
Pegasides adsunt matris sub Memnonis ortum,
Pegasus acer equus radiantibus additur astris,
Pegasides ponunt æterni nominis usum,
Pegasus ut prævertit equos perniciousis alis,
Sic reliquas inter sortes caput extulit omnes,
Sic inter sortes fors ingeniosa nitebit.
Plaudite Pegasides, reliquæ concurrite Diuæ.
Sic volo, sic moneo, monitis æquissima nostris
Ipsa fuit Virtus, votis æquissima nostris.
Hæc Musis semper dicetur maxima, Virtus
Maxima semper erit, dicetur maxima Musis.

Claudite Pegasides: Heros nunc inclyte salve,
Addite Pegasides: dignè flos addite salve.
Imperij salve decus, imperioque valetò,
Et qui sub tanto flores Heröe, valetò,
Musarum memor, ô Musis laudate, manetò.

JOHANNES VERNER D.
REVERENDISS. CAPITVL.
AC REIPVBL. HALBERSTAD-
DIENSIS MEDICVS.

AD
TOBIAM PAVRMEISTERVM,
IVRISCONSVLTVM

A
RV DOLPHO II. ROM. IMPER.
COMITEM PALATINVM CREATVM
IN COMITIIS RATISBONEN. ANNO
M. D. XCIII. MENSE MAIO.

Quos tibi Romanus donavit CÆsar honores,
Præcipuus finis divini nominis esto
Gloria, quam publicæ comitentur commoda vitæ.
Hac ratione tuum crescet quoq; nomen honorque,
Æternum quoniam nomen virtute paratur:
Concedat Dominus felicia tempora vitæ,
Grandævi faustos ut vivas NESTORIS annos.

SIEGFRIDVS SACCVS THEOL. D.
ECCLESIAE METROPOLITANÆ
APVD MAGDEBVRG. PASTOR.

Virtuti & meritis benè premia debita sancit
Obvia divinæ regula Iusticiæ

Edita

Edita voce Dei, contingunt illa, beati,
At quibus his mundi moribus & scelere
Prospera non diuturna manent. Id quæris at unde?
Miscentur lætis noxia, læta malis,
Non casu, summi sed IVDICIS ordine: mira
Iusti cum miti temperie rigidi:
Æternis qui post donis compensat acerba,
In recto constans quæ sibi quisque tulit.
Te dignos igitur lætos tibi grator honores,
Quos teste à magno CÆSARE nactus habes.
His & perpetua Deus ut te laude coronet,
Virus & invidiæ dissipet omne, precor.
Dura ferunt pietas, virtusq; tyrannide dira
A Satanæ & sævi fraude satellitij.
Non ita succumbit tamen alterutra unquã, ut in hoste
Non præstò ultorem cernat adesse Deum.
Vtraq; si iaceat penitus, similisq; peremptæ,
Vero in victrici mox rediviva viget.
Vllis nec moritur seclis: falsi ac violenti
Mendaces ævum devovet omne fabros.

CASPAR PEVCERVS PATER
MEDICINÆ D.

Non mea nunc apta est pangendis versibus ætas,
Nec finit hic, totum qui me mihi luctus ademit,
Carpere purpureos Musarum in tempesti flores:
Nec tamen ipse tibi, quòd sic virtute merentem
Blandiùs aspectans facie fortuna serena,
Divitijs cumulat, gratis & honoribus auget,
Invideo, nec enim sedem teterrima pestis,

Detestata bonis, in nostro pectore figat.
Quòd tibi GVELPHIADES decernit præmia, magnū est:
Magnum etiam, quòd non dubio te mactat honore,
Qui potitur rerum nostro RVDOLPHVS in orbe.
Sed mihi crede, tibi bona sunt in te omnia: nec te,
Quicquid erit præter te, sic benè iuverit, ut tu:
Quæ tamen & Phæbo te debere omnia noris,
Musisq; & diuæ Themidi magnæq; Minervæ:
Atq; hæc in primis opulenta promit ab arca,
Quæ populus fastidit, avertit neq; nosse profani.
Tu verò patriæq; tibiq; ijs utere porrò,
Cætera securus: satis & fortunæ & honorum,
Vnicuique, salus homini cui publica cordi est.

JOANNES CASELIVS.

AVGVSTI Comitem CÆSAR te iure PALATI
PAVRMEISTERE, creat, sorte favente, sui.
Scilicet hunc virtus probitasq; meretur honorem,
Et SOPHIÆ par laus, & tua nota fides.
Tot bona tot laudes in te tot dona nitere
Iudicio CÆSAR comprobat ipse suo.
Sit felix tibi tantus honos, sit & (euge) perennis
Gloria: Cæsarium stat sine morte decus.

NICOLAUS REVSNERVS
LEORINVS, ꝑ. EQVES ET
COMES PALATINVS CÆS.
CONSIL. SAXON.

Ius armat, clypei decorant ensesque, coronam
CÆSARIS, ut CÆSAR IVSTINIANVS ait.

CÆSAR

CÆSAR idem, serie primo non laude secundus,
Ævi laus huius prima, RODOLPHVS ait:
Totq; domi PAVLOS rebus CELSOSq; togatos
Præficit, armatos quot foris HARMINIOS.
Nimirum nil bella foris, nil aspera profunt
Arma, nisi ius sit consiliumq; domi.
Nec nisi IVS bellum fundat, se iusta manipulis
Persuadent alacres bella movere duces.
Ius acuit bello celeres, iniuria frangit:
Si qua movere velis bella, coacta move.
Furta idem ab exuvijs longè, spolijsq; rapinas
Separat, à cœcis bella latrocinijs.
A prædonis idem discernit acinace THRACIS
Sceptra, IOVA CÆSAR quæ tribuentetenet.
Hic Pater & patriæ princeps; THRA X iste tyrannus:
Errantis custos hic gregis, ille latro.
Sanguinis humani vindex acerrimus hic est;
Sanguine & agnato polluit iste manus.
Quicquid hic ædificat, vastator destruit iste;
Cum Phœbo Musas hic fovet; iste fugat.
Hoc SOPHIES THEMIDOSq; patent: sacra CÆSARE, regnum
Induperator ubi possidet iste, latent.
Salve priscorum decus immortale QVIRITVM,
Europæ spes ô una, RODOLPHE, tuæ:
Aulam qui sacris augustam legibus armas,
Et CELSOS comites POMPONIOSq; legis.
Quos inter virtute locum tuus ille meretur
TOBIAS priscis prætor imaginibus.
Nec ius agricolis unis hic dicere novit,
Atq; humiles æqui dirigere arte casast

Sed

Sed procures utriusque, sacri pariterq; profani
Ordinis, æqua suis reddere iura, docet:
Iamq; recognoscens edicta æquissimus aulæ,
Hercynius gelido quam rigat amne Padus,
VVOLFIA DÆ comitem se iure binominis, imò
Invicti comitem CÆSARIS, esse probat.

HENRICVS PETREVS *f. v. d.*
DVC. BRVN. ET LVNÆB.
CONSILIARIVS.

Tot sunt propinquis SAXONIÆ in plagis
Viri eruditi, quæis radios tuæ,
PAVRMEISTRE, lucis fenerasti,
Vt sua quiq; remotiores
Terrarum in oras lumina porrigant,
Tuumq; reddant usq; celebrius
Nomen, Camenarum fideli
Ore, ministerioq; freti
Lyræ sonantis munere Delio.
In astra quamvis ardua te ferat
Pennis refulgens ales albis
PEGASVS, ætheriq; consors
Fias honoris conciliet, tamen
Fas est, minoris te populi manus
Gratanter applaudens, in alta
Numine non renuente vectum
Sequatur ultro. nam COMITIVA quid
Non promeretur, Cæsario data
Favore? quid non dignitatis
Contulit hæc tituli potestas?

Iam

Iam Phœbus illos plus adamaverit
Tractus rigentes: iamq; novem Deæ
Se cultiores iactitabunt
Non sine Palladio nitore.
Nunc & secundo Mercurialium
Se flos alumnûm vere regerminans
Extollet ad famam, diemq;
Posthabitis nebulis serenum
Sperabit, almâ laudis adoreâ
Lætum renidens. Edite vertices
Sublime in æthram laureati
Gloriolâq; novâ superbi
Ite ô Poëtæ, cura dehinc Ducum &
Regum futuri. Contigit en boni
Vobis patroni confugela,
Anchora sacra velut petendi.
Is portus atq; aura est dubio in mari
Prensis, asylum nantibus, araq;
Salutis illis quos cruentâ
Barbaries nece territatos
Ad grande poscit supplicium reos.
Quin tanta in illo non pietas modo
Inest, sed æquè tanta recti
Integritas animi probique.
Vt utra virtus vincat utram, ambigas.
At omnia istæc celsiùs evehent,
Quos ille constrictos benignis
Promeritis sibi deligavit.

PAVLVS MELISSVS FR. COMES
PAL. ET EQ. AVR. CIVIS ROMANVS.

G

Ardore

Ardore vatis Mœonij entheo
Te Musa solers CASELII canet,
Cui Phœbus assurgit canenti
Terna simulq; trias fororum.
Te succinentes CASELIO chorus
Vatum, TOBIA, IVLIA quos schola
Ostentat, æmulo canoris
Carminibus oloribus obloquentes.
Illi tuarum per titulos cant
Laudum: sonantes te fide Lesbia,
Te buccina sacrent MARONIS,
Te Latio pede, te Pelasgo.
Dicant RODOLPHI Cæsaris & pium
In te favorem, munus & annuli
Insigne, Romaniq; sacrum
Eximiumq; decus Palati
Æterna laudis præmia: mos quibus
Et cura summo est imperij arbitro
Donare virtutem, virosq;
Ingenij meritos coronam.
Obliviones nec tua lividas
Facta & labores carpere, postuma
Ætate permittant, tuæq;
Integritatis opus fileri.
Qua civitates, templa, scholas regis,
Vindex iniquæ fraudis & arbiter
Consultus æqui, pertinace
Recti animo, neq; lucri avaro:
Qua stricta legum per retinacula
Addis vaganti frena licentiæ,
Mulcesq;

Mulcesq; dictis obstinatos,
Confilio reprimis rebelles.
Curæq; navas atq; operæ fidem
Magno DYNASTÆ, stemmate nobilis
Qui LONGOBARDO, qui vetusto
Sanguine GVELPHIADVM celebris:
Qui coniugato nomine avi & patris
Prælustis, huius certat & illius
Virtutis ac laudum trophœis,
Ingenij superans utrumq;
Artisq; cultu multi iugæ, decus
Famamq; summi qua Ducis abstulit:
Porrexit ad Gadesq; nomen,
Æquore ab Oceani refuso.
Hæc prædicabūt quos pudor haud vetat
Musæ indifertæ, nec paris arduis
Firmæq; rebus, magna parvis
Quæ tenuare solet Camœnis.
Me fessa cervix, mole labans sua
Audere fractis grandia viribus
Refrænât, æternumq; iussis
Versibus atq; lyra valere,
Sacris vacantem hinc cultibus & preci,
Defuncta templis arma refigere
Hortatur ætas, sena iam bis
Claudere lustra parans canenti.

GEORGIUS BERGMANNVS ILLVST.
GYMNASII IN VETERVM SORA-
BORVM METROPOLI RECTOR ET
PROFESSOR.

G 2

Durum

Durum equidem virtutis iter, sed ad ardua planum
Omnia, quæ laudum dulce merentur opus.
Orbita transversum quem non rapit, ille sereno
Sole coruscantes tollit ad astra comas.
Felix, exemplo cuius res ista probatur,
Felix qui constans hoc in honore manet.
Ergo iterum atq; iterum sine, PAVRMEISTERE, beatum
Te dicam, & votis da tua fata meis.
Tu tu ille es, cuius modò virtus docta sereno
Sole coruscantes tollit ad astra comas.
Sunt superata tibi fastigia proxima summis
Novit id HENRICVS IVLIVS ille pius.
Hoc DVCE scala tibi prima est superata, PALATI
Hinc CÆSAR comitem te iubet esse sui.
Cognita commissis tua sat prudentia rebus,
LEGATI quoties nomine clarus eras.
Assurge ad nomen complectere lætus & omen,
Et quam cœpisti currere, curre viam.
Vicit iter durum LABOR & CONSTANTIA, vincent,
Siquidquam superest, hæc duo, vincet HONOS.
Præmia virtutis stimulent te proxima summis,
Fiunt quæ summis proxima, summa citò.

A L I V D.

Etnè etiam voluit, vir fortunate, PALATI
Te CÆSAR comitem maximus esse sui?
Quidni? maximus est, sed munificentia maior
Illo: dona bonis nulla negare potest.
Si qua negat, negat indignis, ne prodigus ille
Audiat: O CÆSAR terq; quaterq; bonus.

Ergo

Ergo tibi, TOBIA, precium mercesq; fuisti
Solutus, iam voto grandior ipse tuo.
Iam fama effusis latè exspatiatur habenis:
Prò te exornavit quam benè CÆSAR EQVO!

SALOMON FRENCELIVS A
FRIDENTHAL, POETA
CÆSARIVS, ACADEMIÆ
IVLIÆ PROFESSOR.

Hæc memini arcanis Phœbum mihi prodere verbis,
Et tacitâ attonitum pascere læticiâ:
Quæ nunc liberior per gentes fama susurrat,
Thespiadumq; sacer vulgat in orbe chorus.
Salve Dive parens: tu Vatibus abdita pandis:
Per te retrusas novimus ire vias.
Per te secreti spectare silentia mundi
Possumus, & nigro subdita fata-chao.
Hactenus adstrictas laxare in carmina voces
Quid vetat, & lætum deproperare melos?
Quale nec Arcadius potuit deducere Vates,
Nec dedit Inachij Musa venusta Lini.
O mihi nunc senibus cygnis & pectine Phœbi
Mollior ambrosio profluat ore sonus.
Quo tibi Cæsarium munus titulosq; recentes
Gratuler, & superis debita vota feram.
Non ego nunc repetam primæ lanuginis annos,
Cætera nec vitæ lustra peracta tuæ.
Ex quibus emicuit venturæ gloria messis,
Ante diem fructus præmeditata suos.
Non addam oblatos haud uno à principe honores,
Non bona fortunæ plurima, plura tori.

Omnia virtutis stipendia debita ducas:
Omnia sudatæ præmia militiæ.
Hic restabat apex, auctoramenta laborum
Cæsariæ ut caperes nobiliora manus.
Summus honos ille est, si quem primoribus addit
Cæsar, & æquali mandat honore frui.
Ite huc insignes virtutum pondere: quorum
Publica res operas exigit, orat opem.
Cedite degeneres, quos assentatio palpan
Plærumq; indignis tollit ad alta modis.
Salve fausta dies, & festa recurre quotannis,
A superis tantæ conscia facta rei.
Quâ sacer indutus radiatâ Cæsar abollâ,
Confedit nitido sceptriger in folio.
Consilioq; habito Procerum, quibus aula regenda,
Verba ferenatis protulit ista labris.
Cura mihi imperium & concredita sceptrâ tueri:
Hic opus est armis; legibus hic & opus.
Arma gerit miles, sed doctus iura ministrat:
Est patrociniò dignus uterq; meo.
Iam sua militibus, mox sancio munera doctis:
Nec me munificum non videt ulla dies.
Nunc quoq; danda viro nova præmia, nobile cuius
Ingenium, & linguam Saxonis ora stupet.
PAVRMEISTERVS is est, vos cætera nostis; & illi
Quos iuvat eloquio consiliisque, duces.
Sit COMES, & procures inter scribatur honores,
Aula PALATINOS quos Laterana vocat.
Dixerat: applausere omnes. diplomata fiunt:
Spargitur & latè fama per ora Virum.

Felix

Felix Cæsariæ qui sumit munera dextræ,
Quem caput Imperij Semideiq; probant.
At tu flos Pithus, Themidisq; facerrime mysta,
Vive diu, & titulis notiore esto novis.
Sis comes, at comis: fastigia nactus, amicos
Vt decet antiquâ perge iuvare fide.
Dumq; vagus stringet fœcundas Holthema glebas,
Bodaq; spumosis vitreus ibit aquis:
Nulla tuas unquam delebunt secula laudes,
Nomina Semonum Musa latere vetat.

HENRICVS MEIBOMIVS POETA
CÆSARIVS, ACADEMIÆ IVLIÆ
PROFESSOR,

AD

TOBIAM PAVRMEISTERVM,
IVRISCONSVLTVM, &c. OBITVM
CARISS. PARENTIS LVGENTEM,

Sublimis patriæ columna terræ,
PAVRMEISTERE, meæ decus Camœnæ,
Tandem desine prosequi caducis
Mortem fletibus optimi parentis:
Luge mitiùs & relinque curas:
Quamvis illacrymabilis manum illi
Mors iniecerit, haud tamen peremit
Totum, quin triplicem beatiorem
Vitam hac instabili redemit una:
Prima est ætheria illa & æviterna,
Quam mens corpore separata cœlo
Inter Angelicas agit catervas,

Mundi

Munda fata ubi ridet universa.
Vita est altera, qua superstes eius
Insignis probitas fidesq; prisca
Multis nota bonis in orbe vivet,
Donec vivida vivet ipsa virtus,
Quæ vim mortis & arma cuncta temnit,
Quæris tertia quæ sit? hanc beatus
In te vivit & in tui perenni
Fama nominis atq; claritate.
Fiunt participes enim parentes
Laudis dedecorisq; liberorum.

Ergò cordolium remitte tandem
Magne ô nobilium patrone vatum,
PAVRMEISTERE, meis canende MVSIS,
Vllum dum poterunt sonare carmen.

T V M V L V S

V I R I I N T E G E R R I M I, I O H A N N I S
P A V R M E I S T E R I, T O B. I V R I S C. & c. P A R E N T I S
C A R I S S. P I E D E F U N C T I A N N O M. D. X C V.
I X. S E P T E M B R I S.

Scire cupis, cui sit statua hæc erecta? I O H A N N E S
P A V R M E I S T E R V S ab hoc non procul ære cubat.
Scilicet antiqua nulli probitate secundus,
Sed multis animi nobilitate prior:
Quod laudata probat soboles, quæ sanguine creta
Illius, est patriæ facta columna suæ.
Sic etenim Leo magnanimus de patre Leone
Gignitur, & fructus fert bona planta bonos.
Tres ubi, cum lustris bis sex, transegerat annos,
Eximio nati lætus honore sui.

Indo

Indomitæ tandem perpeſſus ſpicula mortis
Mente adiit magni lucida templa poli.
Corpus honorificè pietas Ænëia nati
Condedit, hæc ſtatuens ærea ſigna patri.

T V M V L V S
M A T R O N Æ H O N E S T I S S I M Æ G E S Æ
A B H O L T E N , T O B I Æ P A V R M E I S T E R I
I V R I S C O N S V L T I , & c . M A T R I S
D I L E C T I S S I M Æ .

V I A T O R E T A S T R Æ A .

V. Diva quid hîc ASTRÆA ſedes, ſervasq; ſepulchrum?
An unum ex myſtis hæc tegit urna tuis?

A. Non; verùm hoc tumulo lectiſſima fœmina, noſtri
Cara ſacerdotis mater humata iacet.

V. Dic age quem tanto dignaris honore miniſtrum
Matris ut ad tumbam ſtare miniſtra velis?

A. Officio PAVRMEISTERVS digniſſimus illo eſt,
Noſter amor, noſtri gloriâ magna fori.

V. Quæ fuit illa parens? quibus exornata ſupernè
Moribus? & coluit qua pietate virum?

A. Mens pia, mens proba, mens ſapiens & caſta, maritum
Obſervans oculos non minus atq; ſuos.

V. Laudo; ſed heus memora, num rectè eduxerit illa,
Quæ peperit caſti pignora cara tori?

A. Id docet exemplum iſtius memorabile nati,
Quem decus & morum ſplendor ad aſtra tulit.

V. At verò qualem mortis ſe geſſit in hora,
Cum fœvam iniiceret parca maligna manum?

A. Mortem obiit placidè, credens à morte ſecunda
Se tutam innocuo funere, CHRISTE, tuo.

H

Sufficit.

V. Sufficit : æternum cœli mens sancta fruatur
Delicijs, terra molliter ossa cubent.

DANIEL SAXO M.

T O B I Æ P A V R M E I S T E R O
I V R I S C O N S V L T O, &c.

A B I L L V S T R I S S I M O H E N R I C O
I V L I O B R V N S. E T L V N Æ B V R G. D V C E
C O M I T A T V S R E I N S T E I N E N S I S E T B L A N C.
K E N B V R G E N S I S T V T O R I E T A D M I N I.
S T R A T O R I D E S I G N A T O A N N O
M. D. XCVII. MENSE MAIO.

Virtutem & Artem discite floridis
Annis ephebi, discite, discite,
Hæ quippe sunt alæ gemellæ,
Quæ humiles volitant in altum;
Et deferentes ima soli, poli
Ad celsa tollunt sidera vertices,
Ac summa tandem consequuntur
Omnia, nomen, opes, honores.
Nec fingo: dictis ecce fidem facit
Insigne lumen CÆSARII throni,
Tuique, PAVRMEISTERVS ille,
Inclyte GVELPHIÆDES, Palati,
Qui fretus harum remigio duum
Alarum, humo sese egit in arduam
FAMÆ, Deæ immortalis, arcem,
Cuncta virum volitans per ora.
Vt noscat ortus, noscat & occidens
Præclara mentis dona, quibus Deæ
Primis cum certatim ab annis
Suada, Minerva, Themis bearunt.

Vt

Vt noscat Auster, noscat & Africus
Præcelsa honorum præmia, quæ Dij
Terrarum in ipsum contulere
Hactenus, & nova semper addunt.
Non est sat, inter quòd Comites suo
Stare IMPERATOR iussit in atrio:
Non, quòd LEONIS res quaternis
Auribus atq; oculis gubernat.
Quin nunc eum sublimius evehunt
Virtutis alæ; GVELPHIADES potens
Et ipse pridem illustrem in alta
Arce quasi Comitem locavit.
Tutoris illic vt teneat locum,
Curetq; dignis anniculum modis
Herum educari atq; edoceri,
Et populum tueatur orbem.
Res magna sanè, magna provincia,
Quæ digna tradi non nisi præditis
Virtute magna, & magna quorum
In patriam merita antè constant.
En sic labores & studium Dij
Tandem rependunt mentibus acribus,
Quæ magna spectant, nec quiescunt,
Dum pede culmina summa tangant.
Virtutem & Artem discite floridis
Annis ephēbi, discite, discite,
Hæ quippe sunt alæ gemellæ,
Quæ humiles volitant in altum.

DANIEL SAXO M.

Ecquæ fama recens nostris allabitur oris?
 Quis nominis splendor tui
 Huc sese penetrat novus, ASTRÆÆ inclyte Myſta,
 Senator optimi DVCIS
 Optime, dulce decus patriæ, Generisq; columna,
 Palatij Comes ſacri?
 Nempe ſalutabam te ſic ego nuper, honoris
 Parti recens bene conſcius,
 Conſcius ingenij, pietatis, conſcius artis,
 Prudentiæ, facundiæ,
 Nobilitatis Germanæ, cenſusque, animiq;
 Virtute divitis tui.
 Aſt harum ſeriem laudum nunc auget, & ornat,
 Munus novum, nova dignitas.
 Dum tibi commiſſa eſt alienæ heroica prolis
 Tutela, & educatio,
 Non quam obſcura tulit caſa, vulgi fece creatam,
 REINSTENIO ſed ſtemmate.
 Hoc ſat erat dixiſſe (genus tot ſecula notum
 Namq; omnis oræ Teutonis,
 Totq; affine DV CVM proavis quis neſcit?) & unâ
 Cum prole herili dum tibi
 Collegæq; bono generoſæ eſt credita Gentis
 Omnis ſalus, dum credita
 Seria non parvæ ditionis cura regendæ:
 Tanti tuam facit fidem,
 Conſiliumq; ſagax & mirum mentis acumen
 HENRICVS ILLE IVLIVS,
 Summus Juſticiæ Antiſtes, Phœbiq; Sacerdos,
 Virtutis hoſpes regiæ.

Hæc

Hæc igitur fama illa recens, hic nominis ille
Splendor novus, nova dignitas.
Ergo incrementum tanti tibi grator honoris
Amice candidissime.
Teq; ita compello : salve ASTRÆÆ inclyte Myſta,
Senator optimi DVcis
Optime, dulce decus Patriæ, Generisq; columna,
Palatij Comes sacri,
Fide Gubernator, TOBIA, ditionis opimæ,
Altiq; TVTOR sanguinis,
Stirpe fati Comitum, quos extulit inclyta virtus,
Salve ô, vale ô, vive ô diu.

SALOMON FRENCHELIVS,
POETA CÆSARIVS ACA-
DEMIAE IVLIAE PROFES-
SOR.

H 3

INSI.

IN SIGNIA GENTILITIA
TOBIÆ PAVRMEISTERI,
IN HADEBEHR ET ZILLING,
COMITIS PALATINI CÆS, &c,

IN

IN EADEM INSIGNIA.

Felix, qui sua facta refert ad numen, & ipsi
Virtutem acceptam fert soli: & corporis omnes
Ac animi dotes proficisci sentit ab ipso,
Non vertens ad probra Dei, facinusve, suamve
Perniciem, sed ad autoris laudemq; decusque,
Humanosq; usus, propriæq; salutis amorem:
Huic dona ingeminat Deus, & successibus ornat.

Hisq; fidem dictis, doctrina exculte TOBIA,
Exemplo facis esse tuo, quem reddidit arte
Insignem Themis alma sua, titulosq; supremos
Contulit in Iuris gemini eccellente Palæstra,
Ut vi iudicij & facundæ munere linguæ
Noticiæ procerum insertus, tabularia regni
Arte regas, teq; autorem rationis in omni
Re dubia exquirant, monitusq; sequantur agendo;
Artis ut argumenta tuæ fideiq; probatæ
Ad caput Imperij fama meliore venirent,
Et Comes AVGVSTI iam nunc habere PALATI.
Quo, quem conscendas, gradus est vix alter honoris.
Utq; sui signum prælustre favoris haberes,
Nomen equestre dedit, quod te maioribus esse
Maiorem facit & lucem præferre sepultis.
Testis EQVVS cristam triplicem in cervice, iubasq;
In collo præ se tendens, & parte priori,
Quæ patet in clypeo, attollens sua crura sub auras,
Ut notet ingenium supra annos ire, suaq;
Indole ceu gradibus niti virtutis ad arcem.
Quin clypeo imposita est clathris interstita cassis,
Cassidis & cono sertum regale recumbit,

Ex

Ex quo rursus eunt uri duo cornua in auras,
Cornua, quæ artis signum hinc atq; inde resultat
Penna triplex, qualem ostentat Iunonius ales:
Quaq; supra fertum vacuo patet area campo,
Stat ROSA, perfectæq; globus virtutis imago.

Ergo tuo decori faveo, præclare TOBIA,
Atq; Deo grates ago, quòd licet omnia in unum
Misceri cumulum, casumq; habitura videntur,
Excitet imperijs quædam tamen acria lapsis
Pectora, quæ fœdus vitæ ac pietatis avitæ
Sustineant operæ fulcris atq; arte ministra:
Pars nervos habet in bello, pars voce disertâ
Rem gerit, alternoq; modo finem urget eundem,
Vt legum atq; Dei cultus sine labe supersint.
Et decus hoc, HENRICE, tibi, Dux inclyte grator,
Qui cùm largus opum communi voce feraris,
Talia præsidia imperijs servare merendo
Non dubitas, artesq; tua complecteris umbra.

Sed tu parta tibi decora auge & nomine vince:
Virtutem à CHRISTO tribui à CHRISTOq; petendam
Esse putes, nosq; esse nihil sine numine CHRISTI:
Laudi consulere, est vitam sine morte tenere.

JOHAN. MAIOR D.

Virtus ornat equum phaleris, vir splendide, virtus
Nempe tuum multo cinxit honore caput.
Illa PALATINVM COMITEM te condidit, illa
Pectus & os magni te facit esse DVCIS.
Illa tibi DOMINO Comitatum subijcit orbem,
Cuius TVTORIS nomine sceptrâ tenes.

Nobilis

Nobilis hinc SONIPES clypeo sese arduus infert
Iure tuo, galeam iure CORONA tegit.
Sed velut exposita est niveis ROSA verna pruinis,
Sic honor invidiae morfibz ille patet.
Hæc tamen infelix tanquam NIX Soleliquefcet,
At ROSA purpureo flore perennis erit.
Quippe tegunt illam pictis fulgentia PENNIS
CORNUA, virtutis splendida fama tuæ.

DANIEL SAXO M

EORVND E M I N S I G N I V M
FVSIOR ILLVSTRATIO.

Q Vid generosus Equus magno conamine ab imo
Profiliens clypeo tendat ad alta, rogas:
Fronte quid arctatas aurato spintere cristas
Gestet, quid patulo strenuus ore fremat:
Quid cancellata sub Casside cornua signent,
Inter & hæc niveo quid ROSA pressa globo.
Si nescis, audi Charitis responsa THALIÆ,
Quæ confert magnis talia signa viris:
Quos decus ingenij celsum super æthera vexit,
Vel quorum bello cognita dextra fuit.
Hæc PAVRMEISTERO dedit ista insignia, tali
Ipsa sui interpretes explicuitq; modo.
Nobilis est sonipes naturæ nobile robur
Corporis, atq; illo nobile pectus alit:
Non opus est iuveni fustes adhibere malignos,
Sed placido duos accipit ore lupos:
Et facile assuescit fessorem attollere dorso,
In gyrum celeres & glomerare gradus.

I

In pri

In primis laudum stimulis agitur, & omne
Servitij tolerat laudis amore jugum.
Sæpe ferox bello medios irrumpit in hostes,
Sternit & irato corpora multa pede.
Sæpe per apricos cursu contendere campos
Gestit, & ut primum buccina clara sonat,
Primus abit per aperta volans velocior Euro
Æquora, & inceptum gnaviter urget iter:
Nec mora nec requies, socio prior agmine metam
Dum teneat, palmam victor & inde ferat:
Tantus amor laudum est, & tantæ gloria curæ,
Ipsam ut contemnat laudis amore necem.
Vtq; caret nunquam virtus mercede, labores
Et duros tandem præmia certa manent:
Sic ubi confecti cursus, acceptaq; palma,
Splendida victori munera dantur equo.
Hinc in fronte vides albentis cornua cristæ,
Annulus aurato quæ teres orbe ligat:
Scilicet æternæ monumenta perennia laudis,
Cui nulla invidiæ flabra nocere queant.
Hæc ita qui norit, mirari desinet, arma
Cur Paurmeisteri nobilis ornet equus.
Hic anima cum se præclara coelitus auctum
Cerneret, ast humili corpus habere loco:
Nunc, inquit, tentanda via est, qua me quoq; possim
Tollere humo, & nomen ferre sub astra meum.
Virtute hoc fieri certum est, hæc pulvere egenum
Tollit, honorato constituitq; loco:
Hæc gemmis ornat digitos, & tempora lauro,
Hæc dat amatori nomina magna suo:

Hæc

Hæc clypeos meritis hæc fulgida contulit arma
Hæc eadem priscos nobilitavit avos:
Sic ait, & miras generoso pectore flammæ
Concupiens, laudum totus amore flagrat:
Nec mora nec requies, adamatam exquirere tētat
Hic illuc multa sedulitate Deam:
Hanc propter patrijs proficiscitur impiger oris,
Cum Phœbo Clarias consulit atq; Deas:
Ille Medusæos juvenem deducit ad amnes,
Humectans lymphis pectus & ora sacris.
Vt mox incipiat patriam dediscere linguam,
Atq; peregrino dulciter ore loqui.
Hinc mores format, doctas instillat & artes,
Et volitare docet Bellerophontis equo.
His ita præfidijs fidens animosius ille
Nobile virtutis currere pergit iter:
Per Sophiæ primùm spaciosos ordine campos
Fertur & hos cursu se superasse videns,
Inde per ætherij sinuosa volumina juris
Nititur optatum tangere posse scopum.
Nec prius absistit, dum post sexcenta viarum
Tædia Virtutis jam juga summa tenet.
Tum subito thalamos adamatæ virginis intrans,
Porrigit amplexæ basia casta Deæ:
Illa fatigatum longo miserata labore
Excipit aureolo blanda fovetq; sinu:
Tum pro tot curis pro tanta mole laborum
Largiri Charites præmia digna jubet.
Hæc sunt ergo trium donaria pulchra sororum,
Pro meritis magno quæ tribuere Viro:

Principio Comitum decus, Aglaja, mearum
Fulgida cristato scuta ferebat equo.
Et velut hic parta cursus certamine palma
Ornatus phaleris tempora pulchra redit:
Sic ubi decurso virtutis tramite palmam
Hunc vidit socijs præripuisse suis:
Apportans rutilam dextra gratante Tiaram,
Æterno doctum cinxit honore caput.
Atq; Sacerdotem primo sub flore iuventæ
Ætheriæ iussit protinus esse Dices:
Vt veluti legum vates & juris Apollo
Oraculis dirimat iurgia multa suis.
Altera regali galeam diademate cinctam,
Fulgentem patulo desuper ore tulit.
Magnorum lateri procerum sociaberis, inquit,
Dignus eris Regum, dignus amore Ducum:
His etenim dulci facundæ nectare linguæ
Consilioq; gravi commoda multa feres.
Addet & ipse novos divus tibi Cæsar honores,
Magnificum Regis munus obire iubens.
Nempe Palatinus Comes ut Daphnëide lauro
Vatibus eximijs tempora docta premas:
Et tribuas titulos ac nobilitatis honores
Pro patria passis vulnera multa viris.
Quin etiam regni tibi committentur habenæ,
Ius & in innumeros imperiumq; viros.
Regale hinc meritò, quia regia munera præstas
It circum galeam nunc diadema tuam.
His ego postremò mox cætera cassidis addo
Ornamenta, rubro nempe colore rosam.

Inde

Inde pavoninas gestantia cornua pennas,
 Inter & hæc niveam deniq; pono pilam.
 Vt rosa præcipuum decus addit nobilis horto,
 Omneq; plantarum vincit odore genus.
 Sic, ajo, Clarij tu flos pulcherrime campi,
 Patria vix qualem protulit antè tua,
 Splendida magnorum decorabis limina Regum
 Omnia laudata dum gravitate geres.
 Dulcibus & Suadæ complebis odoribus aulas,
 Consilio recreans eloquioq; Duces:
 Nam quis te doctæ mellito flumine linguæ
 Vincere, consilio quis sapiente potest?
 At mordens ceu sæpe rosam nix lædere tentat,
 Illius & folijs tristia fata parat,
 Hæc tamen exorto Solis splendore liquefcit,
 At rosa frondoso tegmine tuta manet:
 Sic dum te virtus sublimibus evehet alis,
 Ponet & illustri mens generosa loco,
 Omnis ut egregijs ornatum dotibus aula
 Te colat, & magni numinis instar amet,
 Invidiæ stimulos & diræ toxica linguæ
 Impetere has fortes experiere tuas:
 Namq; suum corpus semper comitatur ut umbra,
 Virtutis semper sic comes invidia est.
 Sed neq; te livor nec dira calumnia lædet,
 Fucatis hominum nec capièrè dolis:
 Invidus ipse sibi depascens viscera pèsùm
 Ibit, & ut glacies Sole liquata, cadet.
 At rosa dum dulces florescet verna per hortos,
 Florebit toto nomen in orbe tuum.

Namq; confuscantes pennæ & clangentia latè
Cornua Virtutis lausq; decusq; tuæ,
Servabunt fartum tectum tibi floris honorem
Adversum morsus, nix inimica, tuos;
Et facient, tuus ut nunquam te sternat euntem,
Sed facili semper tramite currat, equus.
Hæc tibi sufficiant Charitis responsa THALIAE,
Qui PAVRMEISTERI stemmata nosse cupis.

IDEM SAXO.

Quid sibi dimidij triplex vult crista caballi,
Sublime in clypei qui gerit ære caput,
Arrectum tollens & se fert crura sub auras,
Qualis fulgenti sidere clarus equus?
Quid clathrata simul cassis, quid cassidis, auro
Quæ redimunt conum, regia ferta notant,
Vnde uri hinc illinc surgentia cornua pennis
Bis tribus Inachiae condecorantur avis,
In medioq; nitens rosa pubescente galero,
Innitensq; rosæ desuper orbe globus?
Scilicet ingenij vigor his insignibus, acre
Pingitur his robur pectoris, atq; suis
Ætatis virtus præuertens cursibus annos,
Et meritis implens Solis vtramq; domum;
Pingitur eloquij nitor his, & fulmina linguæ
Ore Pericleo qualia iacta ferunt.
Talibus emineas ergò cum dotibus auctus,
O Themidos columen præsidiumq; fori,
Atq; aulæ lumen, TOBIA, insignia magni
Cæsaris hæc, pignus nobilitatis habes.

Ille

Ille sacro Comitem te præficiendo Palatio,
Hoc virtutis, ait, munus & artis habe.

GREGORIUS BERSMANVS ILLVST.
GYMNASII IN VETERVM SORA-
BORVM METROPOLI RECTOR ET
PROFESSOR.

TE quod honore, potens decorarit CÆSAR Equestri,
Cristatus, TOBIA, testis Equus clypeo:
Quis rogitet, faveat tibi num fortuna vigorq;
Ingenij, unde GLOBVS CÆSARIS? unde ROSA?

SALOMON FRENCELIVS POETA
CÆSARIVS ACADEMIÆ
IVLIÆ PROFESSOR.

ARduus in cœlum cristato vertice tendit
En sonipes: cingunt gemmea ferta caput.
Cornua nil vincit vi roboris, illa sed inter
Stat globus, aut instar sphæra rotunda pilæ.
Splendidius nihil est cauda pavonis: in hortis
Vix quicquam grato vincit odore Rosam.
Sic clypeo huic insunt cuncta ardua, pulchra, rotūda,
Sic galeata patent, & phalerata volant.
Robore, honore & odore bono sic undiq; cernis
Omnia fatidicis accumulata notis.
Omnia quæ lux grata facit, lux gemmea: scuti
Omnia quæ & Domino singula fausta nitent,
Omnia terrenæ pariter vitæq; perennis
PAVRMEISTERE, notas qui geris hæc, tibi.
Terrea IVLIÆDES tibi dat, BRVNSVIGIVS heros,
Defensor Themidis, Martis & artis honos.

Cæsa-

Cæsareum diploma, sacri tibi iura Palati
Donat, honorandum te Comitemq; creat.
Cœlica donabit longæ post tempora vitæ
IOVA tibi æterni fons & origo boni.
Cuncta hæc sinceri votis tibi pectoris optat,
Commendans tanto seq; suosq; viro.

NATHAN CHYTRÆVS
R. S. B.

Vrgeat ingenij robur constantia victrix,
Si celebris fieri Marte vel arte voles.
Gloria sic pictis attollet nomina pennis
Et tua perpetuo facta sub orbe vehet.
Crescet honos laudisq; decus virtute paratum,
Ingenio maius nil sapiente fuit.
At generis splendor, vacuus virtute, ROSARVM
Aut NIVIS, exortolumine, more perit.
Fallor? an eloquium doctrinarumq; colentis
Vim, PAVRMEISTERI, talia, signa docent.

MICHAEL HASLOBIUS POETICÆ
IN ACADEMIA FRANCOFORT.
PROFESSOR.

PAVRMEISTERE, tuæ lux præclarissima gentis,
Atq; idem Astrææ regula Iusticiæ
Quo tua te doctrina loco virtusq; levarunt?
Quàm spargunt iubaris fulgura crebra sui?
Consiliatoris sapientia munia pridem
Quæ de cancellis nomina clara tenent,

Suspi-

Suspiciendus obis, quâ IULIAS aula superbit,
Et quâ Halberstadij sacra cathedra patet.
Nunc te etiam AVGVSTI Comitem legit ipsa PALATI
Induperatoris ter veneranda manus.
Dignus cui ROSEÆ spiret bonus halitus auræ,
Accer magnanimas iactet equusq; iubas.

ADAMVS THEODORVS SIBERVS,
GRÆCÆ LINGVÆ IN ACADEMIA
VVITEBERG. PROFES.

IVPPITER indigetem fatalis honore Palati
Dum cupit efficere, ac titulis mactare TOBIAM:
Augusti in terris indutus CÆSARIS ora,
Insignem pietate virum, meritisq; superbum
Accepit mediæ tectis bipatientibus aulæ:
Conciliumq; vocans superum, sic ora resolvit:
Cœlicolæ magni, scitis velut omnibus unum
Prætulerim patribus clarum virtute TOBIAM,
Sublimemq; libens Heroum in parte locarim.
Ergo agite ac populis spectacula grandia rerum
Pandite; & in numerum, pro cuiq; est copia HONORIS,
Accumulate viro, decora atq; INSIGNIA laudum:
Quæ miseri videant mortales munere Diuum
PRÆMIA VIRTVTI & precium superare labori.

Dixerat. Assensu vario superum aula fremebat.
E quibus orta Iovis cerebro, obstetrice bipenni,
Hunc clypeum, inquit, habe, & Galeam gestamina nostri
Verticis, atq; humeri: quæ donis prodiga PALLAS
Transcribit tibi, ceu clypeo galeæq; Themistos.

K

Conti,

Conticuit Præses studiorum. Mox Dea, Præses
Sylvarum ac nemorum, patulis hinc indeq; sacrum
Frondebis intexit clypeum DIANA, comisq;
Implicat arboreis, folijsq; recentibus ornat.

At Iunone fatus taurinæ fulmina frontis,
Mars, galeæ imponit, decus ornamentaq; prisca
Romulidum pubis, quoties Mavortis alumni
Ob patriam fuerant pugnando vulnera passi.

IVNO probat factum. Imò (ait) hæc quia CORNVA
Inachis, illa, meo quondam dilecta Tonanti: (gessit
Præterea hos oculos Argi, hunc PAVONIS amictum,
Cornibus insertans vigiles in pectore curas,
Insomnesq; operas, insomnes arguo noctes;
Splendoremq; noto, quem nostra volucris adumbrat:
Quoq; alios superat Virtus & Fama TOBIÆ.
Regia Iuno etiam Galeæ circumdo CORONAM:
Teq; Ducum & Regum testabor munere dignum
Dignum Ariadnæam cœlo gestare coronam:
Qui diadema cluis patriæ, patrumq; Corona.

Iunonem sequitur tenerorum Mater Amorum:
Cassideq; in media, media inter cornua Florem
Alma suum, Idalijs saturatum nectare roris,
Plantat agens CYTHEREA ROSAM: te gratia linguæ,
Eloquijq; nitor, te te Facundia grandis,
Florem illibatum Eucpies, Suadæq; vigorem
Ostentat populis, animosq; penetrat ad imos
Quæ Peitho mellis pluviam, nimbosq; ROSARVM
Ore tuo spargit, vir præstantissime, & imbrem
Ambrosiæ: lateq; sacrum diffundit odorem.

Agglo

Agglomerant Charites: venit & Cytharædus Ap/
Pegasidumq; quadrata Trias: clypeoq; Minervæ (ollo,
Gorgone pro sæva, sed eodem sanguine cretum
PEGASON in sculpunt, pedibus super æthera nixum:
Vertice cristato: Lunata fronte: latentem
Ima parte sui, qualis scintillat Olympo:
Et circum lætis implentem hinnitibus auras.

Ollis subridens hominum fator atq; Deorum,
Ætherij simulacra globi superaddit, & addit:
Pegasus huc tendit, video, velut omnia cœlo
Factaq; virtutesq; viri, & molimina tendunt.
Hunc GLOBVM & hanc sedem, hæc post fata PALATIA
Incolet: hîc superûm mensis conviva recubens, (noster
Ambrosiam nectarq; bibet: Divisq; videbit
Permistos herôas, & ipse videbitur illis,
Omnibus in seipso numeris teres atq; ROTVNDVS.

Sic ait. Ast bono adhuc bonâ res præcone carebat:
Munera qui Divûm totum evulgaret in orbem,
Per memores FACTVM æternans in secula Fastos:
Donec & erupit medio ex umbone Caballus
Pegasidûm: accerebro (velut olim, in Phocide, SAXO)
SAXONIS infringens vestigia Musica, fontem
Rupit, & Augustis sacra proluit ora POETIS.

ALBERTVS VOITVS BORVSSVS.

In Durchlauchtigen

In Der Churfürstlichen

Regierung zu

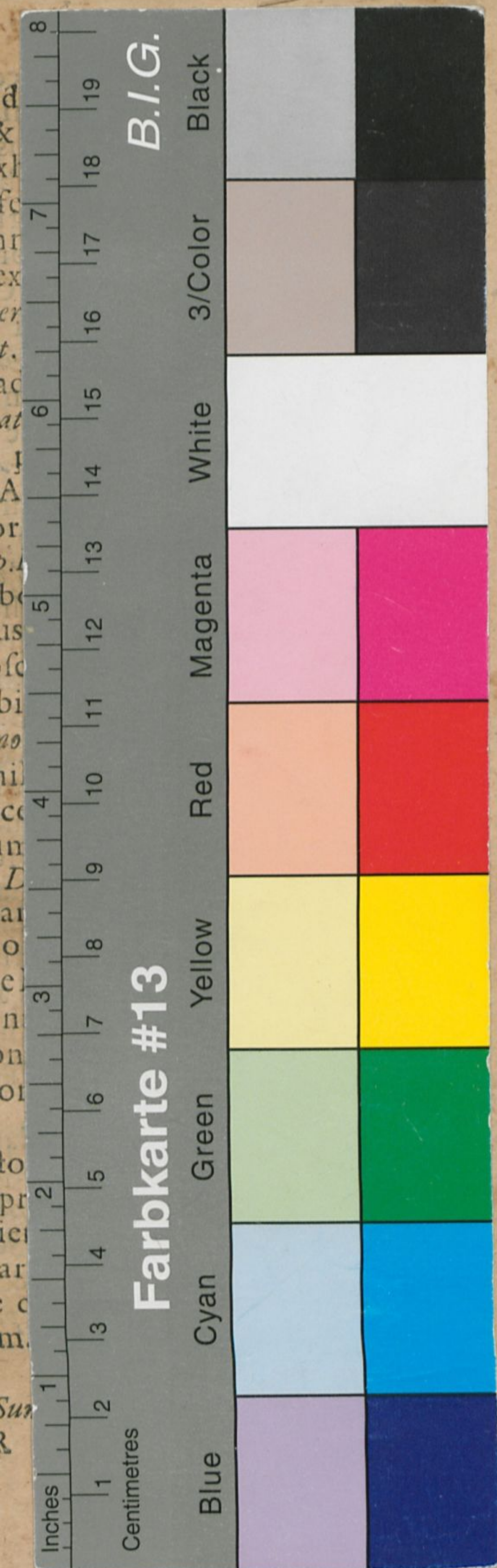
Frankfurt

N° 1249.

8°

X2207122

M. C. V. 17

P A N E G Y R E S
CLARISS. GERMANIÆ POETARVM
DE VIRTUTE ET HONORIBVS
VIRI MAGNIFICI ET NOBILIS,
TOBIÆ PAVRMEISTERI,
IN HA DE BEHR ET ZILLING,
IVRISC. CLARISS.
COMITIS PALATINI CÆSARII,
HENRICI IVLII, DV CIS
BRVNSVICENS. ET LVNÆBVRG. &c.
CONSILIARII INTIMI,
EPISCOPATVS HALBERSTAD.
CANCELLARII,
COMITATVS REINSTSTEINENSIS
ET BLANCKENBURGENSIS TVTORIS
ET ADMINISTRATORIS.
CONGESTÆ ET EDITÆ
A
DANIELE SAXONE M. ECCLESIAE
CATHEDRALIS HALBERSTAD.
PASTORE.

L I P S I Æ
IMPENSIS VOEGELINIANIS.
Anno cl. Is. IIIc.